

30. ročník
2/2020

STOLNÝ TENIS

SLOVENSKÝ

*Šampión František Tokár by sa dožil 95 rokov
Muži SK Vydrany už päťnásobným majstrom*

BUTTERFLY

- 2 ROZHOVOR
Aj u nás máme kvalitných rozhodcov
Rozhovor s Matejom Hamranom
- 4 KORONAKRÍZA
Zlepšenie situácie umožnilo obnovenie súťaží
- 6 Z KUCHYNE VV SSTZ
- 7 REDAKČNÉ OKIENKO
- 8 MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA MLÁDEŽE
Úspešne zvládnuté mládežnícke majstrovstvá
- 9 MAJSTROVSTVÁ SLOVENSKA DRUŽSTIEV
Muži SK Vydrany päťnásobným majstrom
- 11 REGIONÁLNE ZVÄZY
Východoslovenský stolnotenisový zväz
- 14 TRÉNERSKÉ OKIENKO
Najčastejšie poruchy hornej končatiny
- 16 SÚŤAŽE SSTZ, SUPERLIGA
- 17 REGIÓNY
- 18 ČO NOVÉHO U SUSEDOV
Česká republika
- 20 Z HISTÓRIE
95 rokov stolného tenisu na Slovensku (2.)
Velikán s gumenou raketou (František Tokár)
- 23 SIEŇ SLÁVY SSTZ
- 24 PRÁVNÝ SERVIS
- 26 ZA ROZHODCOVSKÝM STOLÍKOM
Majstrovstvá Slovenska z pohľadu rozhodcu
- 28 SVETOVÉ REBRÍČKY K 1. 4. 2020
- 29 STOLNOTENISOVÉ TALENTY
- 29 JUBILANTI
- 31 STOLNOTENISOVÉ KLUBY
ŠK Orion Belá nad Cirochou
- 32 KRÍŽOVKA
- 33 PREDSEDovia V HISTÓRII VSSTZ

Foto na prednej strane obálky:

František Tokár s pohárom pre majstra sveta vo štvorhre z roku 1949

• foto: archív SSTZ

Foto na zadnej strane obálky:

Majstrovstvá Slovenska družstiev mládeže 2020

• foto: Tomáš Šereda

Milí čitatelia,

už v prvom tohtoročnom čísle som vám pripomenul aktuálne jubileá slovenského stolného tenisu, ako aj nášho časopisu. Určite mi dáte za pravdu, že nikto z nás ani len nemohol tušiť, že sa tieto okružle stolnotenisové výročia budú niest v znamení pandémie ochorenia spôsobeného koronavírusom. Zastavenie všetkých stolnotenisových súťaží kvôli pandémie si totiž história slovenského či svetového stolného tenisu nepamätá. Napriek tomu, že sa situácia s koronavírusom začiatkom leta dočasne zlepšila, stále vládne neistota a obavy z toho, akou intenzitou nás zasiahne druhá vlna pandémie.

Aj keď sa dianie v stolnom tenise na Slovensku v marci, apríli a máji prakticky zastavilo, postupné uvoľňovanie opatrení proti šíreniu ochorenia dovolilo dohrať väčšinu vrcholných stolnotenisových súťaží, vrátane mužskej a ženskej Extraligy spolu s ich nadstavbovou časťou. V nej si už celkovo piaty majstrovský titul vybojovali muži SK Vydrany, spomedzi ženských družstiev sa z celkového víťazstva premiérového tešili hráčky STC ŠKST Bratislava. Medzi úspešne ukončené podujatia môžeme zaradiť aj júlové mládežnícke slovenské šampionáty, ktoré s oneskorením uzatvorili sezónu 2019/2020 a posunuli tak uzávierku druhého tohtoročného čísla nášho časopisu.

Keďže koronakríza doslova vymazala zo stolnotenisového kalendára všetky medzinárodné podujatia vrátane tých najvýznamnejších, ako sú MS družstiev v juhokórejskom Busane, mládežnícke ME v Záhrebe či ME jednotlivcov vo Varšave, informácie z aktuálneho stolnotenisového diania vo svete, pochopiteľne, absentujú. O to viac sa však venujeme našim pravidelným rubrikám. Z nich by som upriamil pozornosť najmä na ďalšie zaujímavé fakty z histórie slovenského stolného tenisu, tentokrát z obdobia rokov 1939 až 1944, ako aj o historicky najúspešnejšom Slovákov Františkovi Tokárovi. V rubrike Regionálne zväzy vám tentokrát prostredníctvom rozhovoru detailnejšie predstavujeme Východoslovenský stolnotenisový zväz. Venujeme sa aj majstrovstvám Slovenska jednotlivcov z pohľadu rozhodcu, pričom o práci rozhodcov sa môžete viac dozvedieť aj v úvodnom profilovom rozhovore s aktuálne najlepším slovenským rozhodcom Matejom Hamranom. Nechýba ani správa z celoslovenskej konferencie SSTZ, ktorá sa prvýkrát v histórii uskutočnila elektronicky.

V ponuke sú však aj ďalšie zaujímavé stolnotenisové informácie. Želám vám pri ich čítaní veľa pekných chvíľ a verím, že túto nefahkú dobu spolu zvládneme a naplno sa budeme venovať nášmu krásnemu športu.

Tibor Kollár, šéfredaktor

SLOVENSKÝ STOLNÝ TENIS – časopis pre priaznivcov stolného tenisu

30. ročník, číslo 2/2020

Vydavateľ: Slovenský stolnotenisový zväz, Černockého 6, 831 53 Bratislava, IČO: 30806836

Šéfredaktor: RNDr. Tibor Kollár

Úprava textov: RNDr. Tibor Kollár

Predseda redakčnej rady: PhDr. Zdenko Kríž

Členovia redakčnej rady: Bc. Katarína Breyerová, JUDr. Daniel Fink, Mgr. Bc. Ivica Hatalová, Ing. Branislav Kalužný, RNDr. Tibor Kollár, Dr. Ján Vaniak

Redakcia: Černockého 6, 831 53 Bratislava, tel.: 02/4488 4042, e-mail: casopis@sstz.sk, www.sstz.sk/casopis

Dizajn a typografia: RNDr. Tibor Kollár – TIGEO, Majcichov

Tlač: PRESS GROUP, s. r. o., Banská Bystrica

Časopis Slovenský stolný tenis vychádza od roku 1991. Periodicita vydávania: štvrťročne (od roku 2018). Náklad: 800 ks. Nepredajné.

Uzávierka čísla: 31. 7. 2020. Číslo vychádza v auguste 2020. Vyhradujeme si právo na jazykovú úpravu. Nevyžiadané materiály nevraciam.

© Slovenský stolnotenisový zväz, Černockého 6, 831 53 Bratislava

Aj u nás máme kvalitných rozhodcov

Celý doterajší život tridsaťtiročného rodeného Bratislavčana bol ovplyvnený stolným tenisom. Otec je rozhodca a bývalý dlhoročný generálny sekretár SSTZ, starší brat je doteraz aktívnym stolnotenisovým hráčom. Raketu držal prvýkrát v bratislavských Spojoch a neskôr začal pravidelne trénovať v ŠK Rača. Počas štúdia na Právnickej fakulte TU v Trnave už pod taktovkou Jána Medveckého ml. zarezával v Ivanke pri Dunaji v 1. lige – západ. Aj počas viacerých študijných a pracovných pobytov v zahraničí na stolný tenis nezanevrel, keď popri svojom tréningu pomáhal aj s trénerskou prácou pre mládež. Keďže jeho otec bol ako rozhodca a funkcionár pri všetkých významných stolnotenisových podujatiach na Slovensku, popri hraní akosi prirodzene prešiel k rozhodovaniu. Práca rozhodcu ho začala priťahovať čoraz viac, až rozhodovanie pri stole postupne vystriedala funkcia hlavného rozhodcu. Ako rozhodca pri stole či ako hlavný rozhodca sa zúčastnil viacerých turnajov World Tour, Ligy majstrov, medzištátnych stretnutí, ME, MS či turnajov zdravotne znevýhodnených. Komisia rozhodcov ITTF ho viackrát delegovala na medzinárodné turnaje v pozícii hlavného rozhodcu alebo zástupcu hlavného rozhodcu. Držiteľ licencie medzinárodného hlavného rozhodcu ITTF, člen odvolacej komisie ETTU a aktuálne dvojnásobný víťaz ocenenia SSTZ Rozhodca roka **Matej Hamran**.

Narodil si sa a vyrastal v „stolnotenisovej“ rodine. Ako z tohto pohľadu vnímaš svoje detstvo a mladosť?

Moje detstvo bolo veľmi aktívne. Rodičia ma viedli k všestrannému športovaniu, samozrejme, predovšetkým k stolnému tenisu, ale absolvoval som aj Základnú umeleckú školu v odbore výtvarná výchova či hru na akordeón. Mal som doslova „nabitý“ program, niekedy asi až príliš, ale teraz som rád, že som mal možnosť venovať sa rôznym záujmom.

So stolným tenisom si začínal v bratislavských Spojoch a neskôr si pokračoval v ŠK Rača. Na akých trénerov z tvojho mládežníckeho obdobia si najradšej spomínaš?

Za Spoju hrával môj starší brat Tóno. Ja som s mamou ako dieťa chodieval za ním na tréningy a spočiatku som sa tam len hrával. Pamätám si však na trénerku Kirchhoffovú, s ktorou som začal robiť prvé stolnotenisové cvičenia. Brat neskôr prešiel do Rače, takže som sem chodieval aj ja a až tu som začal pravidelnejšie tré-

noviť. Zo začiatku s nami najmladšími hrával Milan Mach a starších trénoval Jarolím Miko. Neskôr sa mi venoval Ján Medvecký ml., s ktorým sa na turnajoch občas stretnem aj v súčasnosti už ako s trénerom českej ženskej reprezentácie.

Tvoj otec je rozhodca a bývalý dlhoročný generálny sekretár zväzu. Predpokladám, že on bol tvojim prvým „stolnotenisovým“ vzorom...

Otec ma spolu s bratom priviedol k stolnému tenisu, keďže hrával a ešte stále hrá v nižších súťažiach. Veľa som sa od neho naučil hlavne z hľadiska organizovania podujatí. Organizoval veľa medzinárodných turnajov, ktorými sme doma intenzívne žili, teda boli sme neustále v stolnotenisovom prostredí.

Dali sa zlúčiť štúdium práva a zahraničné študijné pobyty s každodenným tréningom?

Študoval som v Trnave a dochádzal vlakom z Bratislavy, napriek tomu som sa snažil tréning vždy stihnúť. V zahraničí to bolo zložitejšie, ale vo Veľkej Británii som mal možnosť hrať, a zároveň pomáhať v miestnom klube s tréningom mládeže.

Nie je ti trochu ľúto, že si mohol svoju pomerne kvalitnú hráčsku kariéru v mládežníckych kategóriách rozvíjať viac aj medzi dospelými?

Boli obdobia, keď som intenzívne trénoval, ale nebol som až na takej úrovni, aby som rozmýšľal nad ďalšou hráčskou kariérou. Som rád, keď si v súčasnosti popri iných povinnostiach zahrám, ale stolnému tenisu sa už venujem hlavne ako rozhodca.

Čo teda rozhodlo o tom, že si v stolnotenisovom prostredí zakotvil najmä ako rozhodca?

S bratom sme od detstva počas turnajov pomáhali či už pri spracovávaní výsledkov, akreditácií, jednoducho pri všetkom, čo bolo potrebné. Rozhodovanie prišlo prirodzene ako jedna z činností v rámci tejto práce. Postupne som absolvoval skúšky a už som pri rozhodovaní zostal. Zo začiatku som rozhodoval aj mojím rovesníkom, s ktorými som trénoval, čo bolo trochu zvláštne, ale postupne som si na to zvykol.

Si trénerom licencie B. Nelákala ťa skôr trénerská práca?

Z môjho pohľadu sa práca hráča, trénera a rozhodcu navzájom dopĺňajú. Využil som možnosť absolvovať trénerské školenia a vo Veľkej Británii som trénoval deti, čo ma veľmi bavilo. Dokonca sa nám podarilo s nimi zorganizovať niekoľko tréningových kempov v Bratislave. Možno sa mi v budúcnosti znova naskytne príležitosť vrátiť sa k trénovaniu.

V čom je podľa teba pohľad na stolný tenis z rozhodcovskej stoličky iný ako pohľad hráča?

Myslím, že rozdielna je najmä miera zodpovednosti. Rozhodca má množstvo povinností, o ktorých som ako hráč netušil. Hráč má pochopiteľne prioritný záujem a zodpovednosť za čo najlepší výsledok. Rozhodca zodpovedá za dodržiavanie pravidiel a musí sa vždy rozhodnúť vo veľmi krátkom čase. Tieto záujmy by si nemali protirečiť. Lepšou vzájomnou komunikáciou by sa dalo predchádzať zbytočným konfliktom.

Ktorý z tvojich „rozhodcovských“ zápasov si najviac ceníš, príp. ktorý ti najviac utkvel v pamäti?

Výborných zápasov bolo skutočne veľa a ťažko vybrať len jeden. Spomenul by som však semifinále turnaja ITTF World Tour v Budapešti medzi Ma Longom a Xu Xinom. Taktiež aj na majstrovstvách sveta v Paríži, kde som ako asistent rozhodcu rozhodoval štvrtfinále štvorhry mužov. V ňom Daniel Habesohn zahral pred plnou halou Bercy svoju známu „zadovku“, čo bol nezabudnuteľný zážitok.

Z rozhodovania pri stole si postupne prešiel k funkcii hlavného rozhodcu. Prečo?

Príležitosť prvýkrát pracovať ako zástupca hlavného rozhodcu som dostal na turnaji Slovak Cadet Open. Bolo to pre mňa zaujímavé, keďže povinnosti hlavného rozhodcu sú flexibilnejšie a mohol som viac využiť znalosť cudzích jazykov. Každý turnaj prináša rôzne situácie a problémy, na ktoré musí hlavný rozhodca flexibilne reagovať a hľadať stále nové riešenia. Zároveň má zodpovednosť za priebeh celého turnaja.

V januári si na slávnostnom galavečere Stolný tenista 2019 ako jediný z laureátov obhájil titul najlepšieho rozhodcu roka. Čo pre teba znamená toto ocenenie?

Toto ocenenie si veľmi vážim, keďže je od ľudí, ktorí sa pohybujú v stolnom tenise už desiatky rokov. Taktiež som veľmi rád, že sa pri vzniku tejto ankety myslelo aj na rozhodcov, ktorých práca nie je častokrát dostatočne cenená. Je veľa rozhodcov, ktorí by si zaslúžili uznanie za ich nezištnú prácu nielen na medzinárodných turnajoch, ale najmä v regiónoch a miestnych kluboch.

Je v tvojom rozhodcovskom povolaní niekto, komu najviac vďačíš za to, že si už druhý rok najlepším rozhodcom na Slovensku?

Pri práci rozhodcu je pre mňa najväčšou devízou možnosť spolupracovať s množstvom kvalitných ľudí, od ktorých sa môžem veľa naučiť a získavať tak skúsenosti nielen v oblasti stolného tenisu. Vďačím mnohým, okrem otca tiež Jánovi Vaniakovi, ktorý

Za rozhodcovským stolíkom

mi ako predseda komisie rozhodcov umožnil pôsobiť ako hlavný rozhodca. Vážim si tiež spoluprácu s Pavlom Alexym a na medzinárodnej úrovni je mojím najväčším mentorom Petr Bohumský z Českej republiky.

Ktorý turnaj či stretnutie bolo pre teba z pozície hlavného rozhodcu či zástupcu hlavného rozhodcu vrcholom v tvojej doterajšej kariére?

Myslím, že pre mňa najvýznamnejšími boli majstrovstvá sveta telesne znevýhodnených v slovinskom Celje a v Bratislave, majstrovstvá Európy do 21 rokov v chorvátskom Varaždine a viaceré turnaje ITTF World Tour. Nezabudnuteľné boli pre mňa tiež semifinálové stretnutie Champions League v ruskom Jekaterinburgu a medzištátne stretnutie medzi Ruskom a Gréckom v Moskve.

Čo podľa teba chýba najviac slovenským stolnotenistovým rozhodcom na ceste za vyššími medzinárodnými metami?

Nemyslím si, že by našim rozhodcom niečo vyslovene chýbalo. Máme viacero kvalitných rozhodcov a dovoľm si tvrdiť, že úroveň slovenských rozhodcov je porovnateľná aj s ekonomicky vyspelejšími krajinami s podobným počtom obyvateľov. Znalosť anglického jazyka na komunikatívnej úrovni je však nevyhnutnosťou. Nároky na rozhodcov sa neustále zvyšujú, hodnotenia sa sprisrňujú a elektronické testy k získaniu medzinárodných licencií si vyžadujú poctivú prípravu.

Áké sú v blízkej budúcnosti tvoje ďalšie plány spojené s rozhodovaním? Máš nejaký nesplnený „rozhodcovský“ sen?

Nemám konkrétny vysnívaný turnaj. Samozrejme, som rád, ak môžem byť súčasťou významného podujatia a tešiť ma, keď svojou prácou pomôžem vyriešiť nejakú komplikovanú situáciu. Avšak pre športovcov, ako aj pre rozhodcov, sú, prirodzene, najväčšou metou olympijské a paralympijské hry. K nim však vedie ešte veľmi dlhá cesta.

● *zhovárал sa: Tibor Kollár*

● *foto: archív Mateja Hamrana a SSTZ*

So svojími „rozhodcovskými mentormi“ – Petrom Bohumským (vľavo) a otcom Antonom

Zlepšenie situácie s koronavírusom umožnilo obnovenie súťaží

Koronavírus COVID-19 je v našom živote naďalej prítomný. Zlepšená situácia s pandemiou však umožnila znova naštartovať väčšinu stolnotenisových súťaží pod hlavičkou SSTZ a na Slovensku sa tak podarilo uskutočniť (našťastie bez zdravotných dopadov) viaceré vrcholné podujatia sezóny 2019/2020 – play-off extraligových súťaží a majstrovstvá Slovenska jednotlivcov vo všetkých mládežníckych kategóriách (pozri s. 8 až 10). Vrcholí príprava aj na novú sezónu 2020/2021, jej začiatok však môže byť opäť ovplyvnený nárastom počtu ochorení, druhou vlnou pandémie a prípadným zavedením nových opatrení.

COVID-19

Medzinárodné stolnotenisové dianie bolo naďalej pod vplyvom celosvetového nárastu pandémie – súťažná činnosť sa neobnovila a turnaje sa odložili alebo zrušili. Medzi nimi aj majstrovstvá Európy mládeže, už tradičný augustový turnaj ITTF World Tour v susednom Česku a najnovšie aj majstrovstvá Európy v Poľsku. Aspoň jednou pozitívnou správou bolo, že ITTF a MOV schválili nové podmienky kvalifikácie na odložené olympijské hry 2021, podľa ktorých je náš pár Pištej – Balážová blízko účasti na tokijskej olympiáde.

V tomto čísle časopisu sme sa zamerali na prácu SSTZ počas koronakrízy. Prácu sekretariátu nám priblížila generálna sekretárka SSTZ Ivica Hatalová: „Zasadnutia najvyššieho výkonného orgánu SSTZ sa uskutočnili dvakrát prostredníctvom videokonferencie, čo pre náš zväz bolo veľkou novinkou. Sekretariát pracoval niekoľko týždňov formou tzv. home office. Každý člen sekretariátu k novovzniknutým problémom pristupoval veľmi zodpovedne, za čo patrí vďaka všetkým pracovníkom. Zasadnutie najvyššieho orgánu – konferencie SSTZ sa uskutočnilo prvýkrát v histórii formou per rollam, čo bolo pre všetkých delegátov i pracovníkov sekretariátu veľkou výzvou.

V hale NSTC sme privítali nového štátneho tajomníka pre šport Minister-

stva školstva, vedy, výskumu a športu SR. V spolupráci s ním sme vyvinuli veľkú snahu, aby sme získali výnimku pre tréning reprezentácie v hale NSTC v Bratislave-Rači a našich centrách, ktoré máme po Slovensku, čo sa nám však nepodarilo. Všetky opatrenia, ktoré sme prijali, vychádzali z usmernení hlavného hygienika SR. Keď bola pre kluby povolená možnosť športovania v interiéroch, museli sme zabezpečiť prísne hygienické opatrenia – dezinfekciu priestorov, meranie telesnej teploty pred každým tréningom, zákaz používania spŕch atď. Myslím si, že sme sa s celou situáciou popasovali veľmi dobre, a to už od prvého dňa, kedy sa mohlo začať s pravidelným tréningom. Zaznamenali sme aj zvýšený záujem médií o stolný tenis, pričom okrem

mňa v televízii či rádiu opakovane vystupovali predseda SSTZ Zdenko Kríž a reprezentačný tréner Jaromír Truksa“.

O činnosti reprezentačných trénerov dospelých nám viac povedal tréner Jaromír Truksa: „Čo sa týka práce trénerov v NSTC, bolo dosť zložité nájsť systémovú cieľavedomú a najmä účelnú prácu. Aj to sa však z väčšej časti podarilo. Keďže za posledné dva roky máme k dispozícii veľa nasnímaných zápasov a je časovo veľmi náročné ich spracovať počas bežného tréningového procesu, tak sme tento čas využili práve na spracovanie analýz. Materiál som pripravil tak, aby bol ľahko identifikovateľný a dal sa distribuovať cez internet. Celkovo sa nám podarilo spracovať vyše 40 zápasových analýz, ktoré mali rovnaký formát aj

Chronológia hlavných udalostí v stolnom tenise

1. máj – ITTF predlžuje pozastavenie všetkých súťaží do konca júla a všetkých veteránskych súťaží do konca roka 2020; oznámenie o reštrukturalizácii ITTF na zníženie prevádzkových nákladov;

18. máj – rozhodnutie krízového štábu o otvorení vnútorných športovísk na Slovensku pre vrcholových športovcov a organizované športové kluby od 20. mája a obnovení súťaží od 3. júna;

20. máj – usmernenie SSTZ vydané pre stolnotenisové kluby pri organizácii tréningov;

2. jún – rozhodnutie Výkonného výboru Slovenského stolnotenisového zväzu ohľadom súťaží organizovaných SSTZ;

4. jún – ITTF posúva majstrovstvá sveta družstiev v Busane (Južná Kórea) na začiatok roka 2021 (dátum bude určený neskôr); rozhoduje tiež o konaní Valného zhromaždenia v septembri 2020 formou online; nový kvalifikačný systém pre OH 2021 v Tokiu schválený ITTF a predložený na schválenie MOV;

23. jún – ITTF zvažuje konanie regionálnych podujatí pre zvyšok roka 2020; začína tiež analýzu možnosti pre usporiadanie majstrovstiev sveta jednotlivcov v USA (jún 2021), ktoré sa v plánovanom termíne sa neuskutočnia;

8. júl – rozhodnutie ETTU o zrušení majstrovstiev Európy mládeže v Záhrebe (Chorvátsko);

10. júl – ITTF rozhodla o novom termíne majstrovstiev sveta družstiev v Busane na 28. 2. až 7. 3. 2021, predĺžila pozastavenie súťaží do konca augusta 2020 (vrátane ITTF World Tour Czech Open) a zvažila možnosti usporiadania „bublinových“ regionálnych súťaží v poslednom štvrtroku 2020;

16. júl – MOV schválil návrh kvalifikačného systému pre OH 2021 v Tokiu a rozhodol aj o odložení olympijských hier mládeže 2022 v Dakare (Senegal) na rok 2026 (rozhodnutie podlieha ratifikácii);

11. august – rozhodnutie ETTU o odložení majstrovstiev Európy jednotlivcov vo Varšave (Poľsko), nový termín bude určený neskôr

štruktúru, ktoré bolo treba vymyslieť a pripraviť. Následne boli tieto výstupy zaslané reprezentantom spolu s linkami na videá ostatných hráčov. Tieto analýzy budú neskôr použité aj na účely vzdelávania trénerov, na seminároch alebo na publikovanie v časopise. S prácou trénerov som veľmi spokojný. Zároveň som sa štátneho tajomníka pre šport MŠVVaŠ SR snažil presvedčiť, že hygienické podmienky v hale NSTC sú veľmi dobré, a mohlo by tak prípadne prísť k výnimke, aby sme halu mohli otvoriť skôr ako vo štvrtej fáze uvoľňovania koronavírusových opatrení. Aj keď k tomu nakoniec neprišlo, veľmi nás koncom mája potešilo rozhodnutie krízového štábu o otvorení športovísk – vonkajších aj vnútorných, čo nám postupne umožnilo vrátiť sa do normálneho tréningového procesu“.

S prácou mládežníckych trénerov nás oboznámil predseda komisie mládeže Roman Grigel: „Hneď, ako nám pandémie znemožnila tréningy v telocvični, si všetci mládežnícki reprezentační tréneri našli spôsob, ako komunikovať so svojimi zverencami. Napríklad na sociálnych sieťach vytvorili skupiny, aby mohli s deťmi spolupracovať online. Pracovali sme na dennej báze, a to komunikáciou s hráčmi, ako aj s ostatnými trénermi, analýzou videozáznamov a samovzdelávaním. Práca bola rozdelená na viacero fáz. V prvej fáze bol tréning zameraný na kondičku, cviky sa po týždni postupne striedali, deti posielali zo svojich cvičení videozáznamy. V ďalšej, poobedňajšej fáze sa väčšinou robili analýzy konkrétnych zápasov a herných situácií, ktoré boli zamerané hlavne na slabšie a silnejšie stránky hráčov, na ich vlastné názory na podanie a na celkové taktické vedenie hry. Rozoberali sme aj úderovú techniku, prácu nôh či celého tela a pod. Okrem toho sa deti venovali rannému behu, cvičeniu v parku a jazde na bicykli, ako aj tréningu pri stole (v prípade, že mali túto individuálnu možnosť vo vlastných priestoroch). Podľa možností sme sa venovali aj osobným stretnutiam a rozhovorom s hráčmi, klubovými trénermi, prípadne rodičmi, rozoberali sme spolu aktuálnu situáciu a vyhodnotili tréningové možnosti. Počas tohto obdobia sme komunikovali s trénermi regionálnych centier, ktorých sme informovali o práci reprezentácie, a tiež o tom, ako by mohli tréneri so svojimi zverencami pokračovať v práci s dôrazom na individuálny prístup, najmä z dôvodu rozdielneho vekového zloženia detí. U starších detí sme odporučili zamerať sa vo väčšej miere na analýzu taktického vedenia zápasu, u mladších na podrobnejšie rozobratie techniky jednotlivých úderov“.

● text: Branislav Kalužný a Ivica Hatalová

CELOSLOVENSKÁ KONFERENCIA SSTZ

Delegáti prvýkrát hlasovali formou per rollam

Slovenský stolnotenisový zväz vo svojej 95-ročnej histórii absolvoval niekoľko desiatok celoslovenských konferencií, ale takú, aká bola na programe 30. júna 2020, jeho delegáti ešte nikdy nezažili.

Pandémia koronavírusu COVID-19 ovplyvnila život celej spoločnosti vrátane športu. Výrazne zmenila nielen kalendáre športových súťaží, ale aj život športových zväzov, organizáciu súťaží, prácu sekretariátov zväzov či konferencie, resp. valné zhromaždenia občianskych združení. Výkonný výbor SSTZ využil prvýkrát možnosť, ktorú mu poskytujú stanovy zväzu a zvolal celoslovenskú konferenciu s hlasovaním spôsobom per rollam. Najmä z bezpečnostných a zdravotných dôvodov sa 55 delegátov z regionálnych zväzov (32), extraligových klubov (20) a záujmových združení (3) nestretlo ako zvyčajne v jednej sále, ale o osude predkladaných materiálov rozhodovali zo svojich pracovní, resp. domácností. Všetci delegáti dostali s týždňovým predstihom v elektronickej podobe vyše 100 strán materiálov, ktoré si mali možnosť preštudovať a o každom z nich v priebehu dňa konferencie v čase od 9.00 až 20.00 hod. aj elektronicky hlasovať. Z obavy, aby delegáti na hlasovanie nezabudli, resp. aby im technické problémy neznemožnili sa prihlásiť, sekretariát SSTZ vykonal deň pred konferenciou skúšku hlasovania. Delegáti sa museli prihlásiť nielen menom a priezviskom, ale aj e-mailovou adresou a kontrolným (špecifickým) kódom osobitným pre každého delegáta. Nielen kontrola pripravenosti hlasovania, ale aj samotný akt schvaľovania predložených závažných materiálov ukázal potrebnú vyspelosť, ako aj zodpovednosť delegátov. Z 55 oprávnených účastníkov celoslovenskej konferencie hlasovalo formou per rollam 50, t.j. 90,9 %. O každom bode sa hlasovalo osobitne – každý z nich bol vždy odsúhlasený s úspešnosťou aspoň 90 % a celkové uznesenie schválilo 48 delegátov, nikto nebol proti a dvaja sa zdržali hlasovania. Malou nevýhodou tejto formy hlasovania celoslovenskej konferencie SSTZ bolo zrušenie diskusie.

V hodnotiacej správe o činnosti SSTZ, ktorú predložil predseda zväzu Zdenko Kríž, a za jednotlivé komisie všetci ďalší členovia VV SSTZ, sa premietla bohatá činnosť SSTZ za obdobie od poslednej konferencie. Ako zdôraznil šéf zväzu, hoci korona veľmi negatívne ovplyvnila rôznorodú činnosť, SSTZ zvládol jej dôsledky pohotovo a flexibilne. Súťaže sa na základe rozhodnutí hlavného hygienika a následne VV SSTZ prerušili a uzatvorili sa aj stolnotenisové haly, resp. telocvične, v ktorých sa hrali domáce súťaže. Sekretariát zväzu prijal prísne hygienické opatrenia v Národných stolnotenisových centrách dospelých a mládeže v Bratislave, resp. v Nitre. Promptne stiahol našich reprezentantov zo svetových sérií turnajov v Ománe a Poľsku a v poslednej chvíli zastavil štart našej veľkej mládežníckej výpravy v Tunise. Taktiež prerušil všetky domáce súťaže a mládežnícke majstrovstvá Slovenska presunul na letné mesiace. COVID-19 zapríčinil aj posunutie olympijskej kvalifikácie v dvojhre a mixe a v konečnom dôsledku (prvýkrát v histórii) aj olympijských hier. Tie sa namiesto júla 2020 budú konať v Tokiu o rok neskôr.

Počas koronakrízy VV SSTZ zasadal dvakrát prostredníctvom videokonferencie. V tomto období sa stretol aj s novým štátnym tajomníkom pre šport MŠVVaŠ SR Ivanom Husárom, ktorého požiadal o pomoc pri splácaní úveru na kúpu pozemkov pod Národným stolnotenisovým centrom (NSTC) v Bratislave zo štátnych prostriedkov, ako aj pri udelení výnimky na tréningy v NSTC. Zatiaľ, čo prvú požiadavku sa podarilo aj jeho pričinením realizovať, druhú hlavnú hygienik zamietol. Halu NSTC sme tak otvorili prakticky až po troch mesiacoch.

Predseda zväzu Z. Kríž v hodnotiacej správe o činnosti SSTZ uviedol, že hoci sa OH odkladajú a naši najlepší stolní tenisti (Balážová, Pištej a Wang) zatiaľ nemajú istú účasť na OH 2021 v Japonsku, stolný tenis získal už vlni svoju prvú „pomyselnú zlatú medailu“, keďže sa mu za 646 000 € podarilo odkúpiť pozemky pod NSTC v Bratislave (tržná cena je oveľa vyššia). Predseda SSTZ vysoko ocenil úspechy našich stolných tenistov na Európskych hrách 2019 v Minsku, kde pár Pištej – Balážová nakoniec obsadil v mixe 4. miesto a Wang sa v dvojhre mužov delil o 5. až 8. miesto. Za veľký úspech možno považovať aj to, že sa nám vďaka ŠTK, ale aj porozumeniu klubov, podarilo v zmenenom formáte dohrať extraligu mužov i žien a na základe ankety medzi klubmi ukončiť nižšie súťaže v tej podobe ako boli „zmrazené“ v deň zastavenia súťaží. Slovenské mládežnícke šampionáty boli presunuté na júl. Nie všetko, čo sme si predsavzali, sa podarilo v uplynulom období aj splniť. Vzhľadom na fakt, že na poslednej celoslovenskej konferencii SSTZ v roku 2019 neprešla zmena Stanov SSTZ, museli sme zrušiť funkciu športového riaditeľa a nahradiť ju športovým koordinátorom. Zatiaľ sme nedokázali dotiahnuť do úspešného konca výberové konanie na právne služby pre zväz a na nákup oblečenia pre Národné stolnotenisové centrum mládeže v Nitre. Napriek snahe sa nám nepodarilo do VV SSTZ koptovať zástupcu hráčov a taktiež sme opäť nezískali žiadneho nového sponzora pre SSTZ. S pozitívnym ohlasom sa stretlo vyhlásenie najlepších stolných tenistov za uplynulý rok (s najlepšou stolnou tenistkou Barborou Balážovou), ako aj oslava 95-ročného jubilea SSTZ, ktoré sme v úvode tohto roka zorganizovali za účasti delegácie z Českej asociácie stolného tenisu. Výborné výsledky sme zaznamenali aj v realizácii projektu „Stolný tenis do škôl“ a na úrodnú pôdu padla aj podpora projektov na spracova-

nie histórie našich stolnotenisových klubov, ako aj vydanie metodických príručiek pre začínajúcich a pokročilých mladých stolných tenistov. Významným prínosom je vytvorenie Národného stolnotenisového centra mládeže v Nitre, ako aj činnosť regionálnych stolnotenisových centier. Medzi úspechy uplynulého obdobia treba zaradiť aj prvýkrát spoločne zorganizovaný turnaj juniorov a kadetov Slovak Junior & Cadet Open v Nitre, ako aj vzdelávacie kurzy pre trénerov a rozhodcov stolného tenisu.

Finančný rozpočet SSTZ, ktorý je z hlavnej časti tvorený príspevkom od štátu, bol v roku 2019 najvyšší v histórii – 1 728 115 €. Na rok 2020 je plánovaný rozpočet vo výške 1 636 418 €, aj keď je reálny predpoklad, že vzhľadom na pandémiu je pravdepodobné jeho krátenie o 10 až 15 %.

Prvá celoslovenská konferencia SSTZ s hlasovaním spôsobom per rollam o. i. schválila správu o činnosti predsedu a členov VV SSTZ, správu o hospodárení a čerpaní rozpočtu SSTZ za rok 2019, záložné právo na budovu stolnotenisovej haly SSTZ v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. a zriadenie vecného bremena na prístup k tejto hale z verejnej komunikácie cez pozemok SSTZ. Delegáti ďalej schválili výročnú správu SSTZ za rok 2019, rozpočet na rok 2020, výročnú správu kontrolóra zväzu, disciplinárnej komisie, správu audítora k účtovnej závierke a nakoniec aj uznesenie z konferencie. Úplné znenie materiálov prerokovaných na celoslovenskej konferencii SSTZ je k dispozícii na webovej stránke www.sstz.sk.

Ďalšia celoslovenská konferencia SSTZ sa s najväčšou pravdepodobnosťou uskutoční v júni 2021. Okrem štandardných bodov programu sa na nej bude voliť aj nové vedenie SSTZ na ďalšie štvorročné obdobie.

● text: Zdenko Kríž, foto: Jozef Štefunko

Štátny tajomník pre šport MŠVVaŠ SR v NTSC v Bratislave

Väčšina športovísk v mesiacoch marec až jún 2020 zívila prázdnotou. Pandémia koronavírusu COVID-19 zatvorila športové stánky, zastavila súťaže, vybielila športové kalendáre a výrazne oklieštila aj prípravu vrcholových a výkonnostných stolných tenistov. Spoločná príprava bola na dlhé týždne tabu a tak pre väčšinu športovcov zostávala iba možnosť individuálnej fyzickej prípravy. Zmenil sa aj systém práce sekretariátov športových zväzov, ako aj zasadnutí najvyšších volených orgánov. Aj VV SSTZ zasadla v tomto období dvakrát prostredníctvom videokonferencie a členovia sekretariátu zväzu okrem „stálej služby“ v Národnom stolnotenisovom centre pracovali z domu.

Z. Kríž a I. Hatalová so štátnym tajomníkom I. Husárom (v strede)

Napriek tomu, že súťaže boli prerušené, viaceré aktivity pokračovali ďalej, pričom jednou z nich bola o. i. aj športová diplomacia. V rámci nej vedenie SSTZ pozvalo do Národného stolnotenisového centra v Bratislave nového štátneho tajomníka pre šport a bývalého popredného trénera slovenskej volejbalovej reprezentácie Ivana Husára. Na spoločnom stretnutí s najvyšším úradníkom priamo zodpovedným za šport sa stretol predseda SSTZ Zdenko Kríž, generálna sekretárka zväzu Ivica Hatalová, ako aj člen VV SSTZ a tréner mužskej reprezentácie Slovenska Jaromír Truksa. Všetci spoločne hľadali možnosti, ako od Úradu verejného zdravotníctva SR získať výnimku aspoň na prípravu slovenských reprezentantov, aspirantov na štart na OH. Aj keď SSTZ vedel zabezpečiť vysoko nadštandardné hygienické podmienky, halu NTSC sa podarilo otvoriť až spolu s ostatnými uzavretými športoviskami. Spoločné úsilie SSTZ a štátneho tajomníka však bolo úspešnejšie pri zabezpečení výnimky pre SSTZ pri bankovom úvere na kúpu troch pozemkov, na ktorých stojí Národné stolnotenisové centrum v Bratislave. SSTZ tak vzhľadom na skutočnosť, že pandémia výrazne obmedzila možnosti zväzu získať v roku 2020 vlastné finančné prostriedky, môže v tomto roku výnimočne (po splnení niekoľkých podmienok a súhlase MŠVVaŠ SR a MF SR) uhrádzať splátky úveru do výšky 45 000 € aj zo štátnych prostriedkov (inak je to zakázané).

Na záver stretnutia štátny tajomník prezradil, že aj on v mladosti hrával (najmä v prestávke volejbalových sústredení) stolný tenis. Zároveň prisľúbil (ak mu to povinnosti dovolia) aj účasť na turnaji osobností, ktorý SSTZ každoročne organizuje.

● text: Zdenko Kríž, foto: Tomáš Šereda

Seminár k jubileu časopisu SLOVENSKÝ STOLNÝ TENIS

Letné, trochu voľnejšie stolnotenisové mesiace využila redakčná rada časopisu Slovenský stolný tenis spolu so sekretariátom SSTZ na zorganizovanie seminára, s cieľom ešte viac skvalitniť obsah a formu nášho časopisu. Jeho analýzu spracovali dvaja renomovaní slovenskí športovní novinári Peter Pašúth a Ľuboš Bogdányi. Poukázali v nej na silné i slabšie stránky aktuálneho štvrťročníka, ktorý pre svojich členov a stolnotenisových fanúšikov vydáva Slovenský stolnotenisový zväz. Naše periodikum píše už svoj 30. ročník je najdlhšie vychádzajúcim zväzovým časopisom na Slovensku. Keď v roku 1990 prišiel vtedajší podpredseda SSTZ Ladislav Šranko s návrhom založiť tlačný zväzový občasník, netušil, že táto myšlienka padne na takú úrodnú pôdu. Zo skromného čiernobieleho plátku vychádzajúceho na nekvalitnom papieri sa v poslednom čase stalo obľúbené plnofarebné 36-stranové čítanie pre členov zväzu i fanúšikov stolného tenisu. Aj keď priemerný náklad 400 až 800 výtlačkov je pomerne malý, umiestnenie každého čísla v elektronickej forme na webovú stránku SSTZ umožňuje prelistovať si jeho obsah každému, koho stolný tenis zaujíma.

Analýza športových novinárov ukázala, že medzi silné stránky časopisu Slovenský

stolný tenis patria odborné články o trénerskej a rozhodcovskej práci, ale aj praktické rady z oblasti legislatívy a práva, články zo zákulisia najvyšších svetových a domácich podujatí, ako aj rozhovory s významnými slovenskými hráčmi, trénermi, rozhodcami a funkcionármi. Čitatelia nájdu v časopise aj reportáže o úspešných slovenských kluboch, profily talentovaných hráčov či pohľady do histórie slovenského stolného tenisu. Šéfredaktor časopisu Tibor Kollár hovoril aj o problémoch s občasným meškaním vydania jednotlivých čísel, ktoré býva spôsobené nedodržaním termínu uzávierky čísla, a to najmä neskorým posielaním príspevkov od autorov. Jednou z tém boli aj prehrešky autorov voči štylistike, gramatike či problémom pri spracovaní výsledkov. Najmä transkripcia čínskych, japonských, kórejských, ale aj ruských mien nie je často v súlade so slovenským jazykom. Zaujímavou súčasťou seminára bolo aj vyhodnotenie ankety čitateľov časopisu Slovenský stolný tenis, ktoré prezentoval šéfredaktor časopisu. Viac ako 100 respondentov odpovedalo na 15 otázok. Zaujímavosťou bolo, že časopis číta až 64 % čitateľov v elektronickej forme a väčšina z nich sú aktívni hráči. Viac ako polovica z nich preferuje vydávanie časopisu ako

štvrťročníka, ale 27 % respondentov by ho privítalo aj ako mesačník. Anketa ukázala, že veľkému čitateľskému záujmu sa tešia články o slovenských kluboch či talentovaných mladých hráčoch, ďalej profilové rozhovory, články o Slovákoch v zahraničí, ale aj preložené trénersko-metodické analýzy. Respondenti sa prevažne pozitívne vyjadrovali aj k štylistike aktuálneho spracovania článkov, ale aj ku grafike a k fotografiám. Cenné je, že 32 % čitateľov je ochotných prispieť k obsahu vlastnými článkami. Ako v závere konštatoval predseda redakčnej rady Zdenko Kríž, časopis je spolu s webovou stránkou zväzu a sociálnymi sieťami užitočným prepojením SSTZ s jeho členmi a dokáže priniesť aj informácie, aké nenájdu v žiadnom, či už tlačnom alebo elektronickej periodiku na Slovensku.

● text: Zdenko Kríž

● foto: Katarína Breyerová

Zľava športovní novinári Peter Pašúth a Ľuboš Bogdányi, predseda SSTZ Zdenko Kríž a šéfredaktor časopisu SST Tibor Kollár

Úspešne zvládnuté mládežnícke majstrovstvá

Domáce stolnotenisové súťaže pod hlavičkou SSTZ sa podarilo dohrať ako jednej z mála európskych krajín. Medzi tie úspešne ukončené stolnotenisové podujatia môžeme zaradiť aj oneskorené júlové majstrovstvá Slovenska v štyroch mládežníckych kategóriách – dorast, staršie žiactvo, mladšie žiactvo a najmladšie žiactvo.

Jakub Goldír – majster Slovenska vo dvojhre medzi staršími žiakmi

Rozhodovanie o tom, či sa šampionáty vôbec uskutočnia, bolo naozaj náročné. Zabezpečiť v súčasnosti všetky hygienické opatrenia súvisiace s koronavírusom COVID-19 a taktiež kvalitu hracích priestorov nebolo jednoduché. Hostiteľom všetkých mládežníckych šampionátov sa stalo Stolnotenisové centrum ŠKST Bratislava na Starej Vajnorskej ulici pod ve-

dením L. Čolovičkovej. SSTZ im vyslovilo vďaka a odovzdalo špeciálnu odmenu za kvalitnú prácu. Zo všetkých majstrovstiev boli z dvoch stolov zabezpečené živé prenosy a všetky výsledky sa spracovávali už v novom systéme SSTZ. Zostáva veriť, že aj tieto novinky prispesú k profesionálnejšiemu prístupu k stolnému tenisu na Slovensku. Zaujímavosťou zo všetkých štyroch

majstrovstiev je, že zo 128 získaných medailí si dva kluby rozdelili spolu až neuveriteľných 45 medailí. Ide o kluby ŠKST Topoľčany (24 medailí) a STC ŠKST Bratislava (21 medailí).

Majstrovstvá Slovenska dorastu

Prvé majstrovstvá odštartovali v prvý júlový víkend v dorasteneckej kategórii. Možno najväčším prekvapením bolo vypadnutie prvej nasadenej N. Divinskej hneď v 1. kole hlavnej súťaže s V. Drobovou. Medzi medailistkami sa tak ocitli dokonca aj dve kadetky – na 3. mieste skončili E. Činčurová a E. Štullerová. Podľa slov reprezentačnej trénerky junioriek Z. Grigelovej umiestnenie kadetiek na stupňoch víťazov nebolo žiadnym prekvapením, pretože celú sezónu patrili medzi popredné hráčky aj v juniorskej kategórii. Medzi chlapcami si titul slovenského šampióna odniesol A. Klajber, ktorý vo finále porazil F. Delinčáka 4:1. Klajber sa stal najúspešnejším hráčom majstrovstiev, keď okrem zlatej medaily vo dvojhre získal aj zlatú vo štvorhre (spoločne s F. Delinčákom) a striebornú v zmiešanej štvorhre (spolu s J. Terezkovou).

Majstrovstvá Slovenska – dorast (4. – 5. 7. 2020, Bratislava)

Chlapci – dvojhra: 1. A. Klajber, 2. F. Delinčák, 3. K. Pach a D. Diko; štvorhra: 1. A. Klajber/F. Delinčák, 2. K. Pach/D. Diko, 3. N. Kubala/I. Kulich a R. France/S. Martinka; dievčatá – dvojhra: 1. J. Terezková, 2. A. Illášová, 3. E. Činčurová a E. Štullerová; štvorhra: 1. A. Illášová/R. Lacenová, 2. D. Karkušová/S. Bilkovičová, 3. N. Divinská/J. Terezková a D. Wiltschková/E. Činčurová; mix: 1. D. Diko/N. Divinská, 2. A. Klajber/J. Terezková, 3. P. Bilka/D. Wiltschková a J. Goldír/L. Vinczeová.

Majstrovstvá Slovenska – staršie žiactvo (11. – 12. 7. 2020, Bratislava)

Chlapci – dvojhra: 1. J. Goldír, 2. N. Kubala, 3. P. Bilka a K. Uherík; štvorhra: 1. N. Kubala/I. Kulich, 2. J. Goldír/K. Uherík, 3. S. Šutiak/A. Katona a S. Arpáš/S. Palušek; dievčatá – dvojhra: 1. L. Vinczeová, 2. E. Činčurová, 3. D. Wiltschková a E. Štullerová; štvorhra: 1. D. Wiltschková/E. Činčurová, 2. E. Štullerová/L. Vinczeová, 3. A. Wallenfelská/M. Šinkarová a S. Bilkovičová/S. Ivančáková; mix: 1. K. Uherík/E. Činčurová, 2. P. Bilka/D. Wiltschková, 3. J. Goldír/L. Vinczeová a S. Palušek/M. Bitóová

Majstrovstvá Slovenska – mladšie žiactvo (18. – 19. 7. 2020, Bratislava)

Chlapci – dvojhra: 1. S. Arpáš, 2. P. Kokavec, 3. D. Flóro a M. Király; štvorhra: 1. S. Arpáš/D. Flóro, 2. M. Király/L. Sepeši, 3. J. Holubčík/T. Bobok a P. Kokavec/J. Mitrík; dievčatá – dvojhra: 1. M. Bitóová, 2. N. Darovcová, 3. B. Diková a E. Molnárová; štvorhra: 1. M. Bitóová/N. Darovcová, 2. A. Kubjatková/B. Diková, 3. V. Vanišová/N. Ondrušová a N. Némethová/C. Korf; mix: 1. S. Arpáš/M. Bitóová, 2. P. Kokavec/N. Darovcová, 3. L. Sepeši/N. Némethová a D. Flóro/B. Diková.

Majstrovstvá Slovenska – najmladšie žiactvo (25. – 26. 7. 2020, Bratislava)

Chlapci – dvojhra: 1. P. Kokavec, 2. P. Polák, 3. M. Cisárik a M. Deviatka; štvorhra: 1. P. Kokavec/M. Horečný, 2. P. Polák/A. Ódor, 3. J. Hajnal/R. Bača a M. Miko/M. Pelech; dievčatá – dvojhra: 1. L. Guassardo, 2. P. Krajčovičová, 3. M. Stolarčíková a D. Kolesárová; štvorhra: 1. L. Guassardo, 2. P. Krajčovičová, 3. M. Stolarčíková a D. Kolesárová; mix: 1. P. Kokavec/N. Ondrušová, 2. A. Ódor/L. Gómolová, 3. R. Riedl/P. Krajčovičová a P. Polák/L. Guassardo.

Majstrovstvá Slovenska staršieho žiactva

Po dorasteneckej kategórii prišlo na rad staršie žiactvo. Ani v jednej z disciplín neprišlo k významnejším prevkapieniam. Medzi staršími žiačkami sa stala víťazkou L. Vinczeová, tretia nasadená hráčka turnaja. Hráčky, ktoré sa umiestnili na stupňoch víťazov

Michaela Bitóová – šampiónka vo dvojhre, štvorhre a mixe medzi mladšími žiačkami

(okrem D. Wiltschkovej) v tomto roku končia v kategórii kadetiek. Medzi chlapcami si prvenstvo bez zaváhania odniesol J. Goldír, pre ktorého to boli taktiež posledné majstrovstvá v tejto kategórii. Vo finále s prehľadom porazil N. Kubalu 4:0.

Majstrovstvá Slovenska mladšieho žiactva

V poradí tretím mládežníckym šampionátom boli majstrovstvá Slovenska mladšieho žiactva. Spanilou jazdou si turnajom prešli M. Bitóová a S. Arpáš, ktorí sa stali trojnásobnými majstrami Slovenska. Obidvaja tento rok vo svojich kategóriách končia a tak si zaslúžene odniesli všetky zlaté medaily, ktoré sa dali získať. Druhý medzi chlapcami skončil až o dva roky mladší P. Kokavec, ktorý sa ani vo vyššej kategórii nenechal zahanbiť a odniesol si až tri medaily – dve strieborné a jednu bronzovú.

Majstrovstvá Slovenska najmladšieho žiactva

Najväčší favoriti šampionátu P. Kokavec a L. Guassardo stratili počas celých majstrovstiev po jednom sete. A tak si zaslúžene vybojovali tituly majstrov Slovenska v kate-

Pavol Kokavec – trojnásobný majster Slovenska medzi najmladšími žiakmi

górii najmladších žiakov a najmladších žiačok. Sestra L. Guassardo – Barbora sa stala najmladšou účastníčkou zo všetkých tohtoročných majstrovstiev. P. Kokavec sa okrem toho stal najúspešnejším účastníkom zo všetkých majstrovstiev, pretože získal spolu šesť medailí – tri zlaté medzi najmladšími a tri medzi mladšími žiakmi.

● text: Ivica Hatalová, foto: archív SSTZ

Muži SK Vydrany päťnásobným majstrom

Slovenský stolnotenisový zväz rozvážne rozhodoval o tom, ako postupovať s dohratím najvyšších súťaží slovenských súťaží a ostatných turnajov v zložitej situácii súvisiacej s koronavírusom COVID-19. Športovo-technická komisia SSTZ uskutočnila prieskum medzi klubmi hrajúcimi extraligu mužov a žien. Kluby sa rozhodli jednoznačne – dohrať súťaže.

Extraliga mužov – finálový turnaj

Mužské semifinálové a finálové stretnutia sa odohrali koncom júna v hale Národného stolnotenisového centra v Bratislave-Rači. Miestenku medzi štyri najlepšie družstvá sezóny si zabezpečili SK Vydrany, MSK Malacky, Geológ Rožňava a MŠK VSTK Vranov nad Topľou. Mužské kolektívy sa dohodli, že súboje odohrajú na jedno víťazné stretnutie (pôvodne sa malo hrať systémom doma/vonku na dve víťazstvá). SSTZ aj vzhľadom na rôzne obmedzenia rozhodol o tom, že sa finálový turnaj odohrá na jednom mieste. Všetky družstvá tak mali rovnaké podmienky.

Prvé semifinálové stretnutie medzi Vydranmi a Rožňavou sa napokon skončilo „len“ 5:3 v prospech Vydran. O tri zápasové prehry obhajcu titulu sa postarali A. Klajber (2 výhry) a J. Takáč (1 výhra), ktorí zvíťazili nad kompletnou trojicou hráčov Vydran – Z. Lekešom, P. Šeredom a aj S. Novotom. Ani to však klubu z Rožňavy nestačilo na to, aby si zabezpečil miestenku vo finále.

V druhom stretnutí o postup do finále medzi MSK Malacky a MŠK VSTK Vranov nad Topľou sa očakával o niečo zložitejší priebeh. Očakávania sa nenaplnili, a to z veľmi jednoduchého dôvodu – Vranovčanom chýbal kvôli zdravotným problémom tretí hráč – S. Fečo. Malacky tak iba s jednou prehrou dokázali súperu z Vranova poraziť 5:1, pričom o jediný bod Vranova n/T sa postaral D. Oráč.

Postup do finále si tak bez väčších problémov už druhý rok v rade zaslúžene vybojovali Vydrany spolu s Malackami. Tieto dve družstvá sa aj počas celej základnej časti súťaže umiestňovali na

SK Vydrany – už päťnásobný mužský majster Slovenska

prvých dvoch priečkach celkového poradia. Vydrany však suverénym víťazstvom deklasovali hráčov z Malaciek 5:0 (pomerom setov 15:3). V tejto sezóne bol nováčikom v družstve Vydrian bývalý popredný dlhoročný reprezentant Slovenska Peter Šereda. Zaujímavosťou družstva Vydrian je, že každý hráč je bývalým či súčasným slovenským reprezentantom.

Najzaujímavejším stretnutím sa tak stal súboj o 3. miesto, v ktorom si zmerali sily porazení semifinalisti – Rožňava a Vranov nad Topľou. Ešte v polovici stretnutia viedli Vranovčania už aj so S. Fečom 3:2, aby napokon podľahli 3:5. Rožňava tak zaslúžene získala bronzovú medailu, ktorá v histórii tohto klubu znamená najlepšie umiestnenie v mužskej extralige.

Samuel Novota: „Myslím si, že bolo lepšie súťaž dokončiť, pretože ide o majstrovský titul, a ten by mal byť udelený každý rok. Odohrať finálový turnaj počas dvoch dní a v „zrýchlennom režime“ bolo z môjho pohľadu správne riešenie situácie. Aj keď sa niekomu môže zdať, že piaty titul berieme ako samozrejmosť, nie je to tak. Do každej sezóny sa ide od začiatku a počíta sa aj s možnosťou, že niečo nevyjde. Napríklad aj v tejto sezóne sa Zolovi Lelkešovi prihodilo nepekné zranenie, ktoré mierne ovplyvnilo naše účinkovanie v Európskom pohári. Titulom niekoľkonásobného majstra Slovenska sa v podstate nič nemení, vždy príde nová sezóna s novými výzvami. Pri súčasnej situácii si želim najmä to, aby sa sezóna odohrala bez obmedzení až do konca. O výsledky sa nebojím, sme zároveň dobrá partia, a to je to najdôležitejšie.“

Peter Šereda: „Samozrejme, pozitívne hodnotím dohratie sezóny, pretože vždy je titul cennejší, ak si ho uhráme za stolmi, ako keby nám bol pridelený a súťaž by nebola úplne dokončená. Slovenskú extraligu sme podľa predpokladov suverénne vyhrali. Aj v Európskom pohári sme uhrali dobrý výsledok, čo najlepšia šestnásťka určite je. Vydrany sa stali päťkrát majstrom Slovenska, zhodou okolností som sa aj ja stal päťkrát majstrom Slovenska medzi družstvami – získal som tri tituly s Mostexom Rača a jeden s ŠKST Bratislava. Svoj prvý rok vo Vydranoch hodnotím pozitívne. Myslím si, že som sa tu celkom udomácnil a dúfam, že aj naďalej dokážem družstvu bodovo prispievať k víťazstvám.“

Extraliga žien – finálový turnaj

Finálový turnaj štyroch najlepších ženských tímov sa odohral v Stolnotenisevom centre ŠKST Bratislava. Do poslednej chvíle sa nevedelo, ktoré družstvo bude to štvrté. Keďže sa KST Viktória Trnava napokon rozhodol turnaja nezúčastniť, svoju účasť tak potvrdili ženy z MSK Malacky. Tie sa pridali k družstvám STC ŠKST Bratislava, ŠKST Topoľčany a ŠKST Ružomberok.

V prvom semifinálovom stretnutí nastúpili hráčky Stolnotenisevého centra proti Malackám. Zaujímavosťou bolo, že Malacky

STC ŠKST Bratislava – prvýkrát majster Slovenska medzi ženami

mali ako jediný extraligový klub na finálovom turnaji zastúpenie medzi ženami aj mužmi. Podľa predpokladov sa výhrou 5:2 prvým finálovým tímom stal STC ŠKST Bratislava. O zaujímavejší priebeh stretnutia sa postarala druhá semifinálová dvojica. Súboj druhého a tretieho družstva po základnej časti predznamenovalo napätie od začiatku do konca. Hneď v úvode sa do vedenia 2:0 dostali Topoľčanky, Ružomberok však po dvoch päťsetových drámach dorovnal na 2:2. Z víťazstva 6:3 sa napokon radovali ženy Topoľčian.

Boj obidvoch zdolaných družstiev o 3. miesto sa niesol v duchu suverénneho Ružomberka. Ten bez jediného problému porazil družstvo Malaciek 5:0. Štyri Ružomberčanky si spolu rozdelili body, keď každá získala jeden.

Finále začalo pre ženy zo Stolnotenisevého centra ako z veľkej knihy. Hneď na začiatku viedli po štvorhre a dvoch dvojhrač 3:0 a napokon zvíťazili 5:2. Zlaté medaily a svoj prvý titul získalo STC ŠKST Bratislava, ktoré malo v tejto sezóne najväčšiu oporu v najlepšej hráčke extraligy Vivien Ellő (bývalej vynikajúcej maďarskej reprezentantke), ktorá neprehrala ani jeden zápas (35 výhier). Tú počas celej sezóny dopĺňali kadetské reprezentantky E. Štullerová a D. Wiltschková. Okrem nich si STC na niektoré zápasy prizvalo aj ďalšiu zahraničnú posilu – nórsku hráčku M. Toftaker.

Vedúca víťazného družstva STC ŠKST Bratislava Lucia Čolovičková: „Sme veľmi radi, že sa nám podarilo prvýkrát v klubovej histórii vyhrať. Pracovali sme na tom celú sezónu. Cesta k víťazstvu nebola jednoduchá, tak, ako to vždy býva. V poslednom kole, ktoré sa odohralo po prestávke spôsobenej koronavírusom, sme stratili prvé body, a tak tam určite bola istá miera nervozity. Nie je jednoduché byť lídrom celú sezónu. Topoľčany aj Ružomberok mali naozaj kvalitné družstvá s mladými hráčkami túžiacimi po výhre. My sme však mali oporu v Ellő, s ktorou sme zostavili vyvážený tím – so skúsenosťami a mladickou dravosťou. Úprimne, extraliga na Slovensku asi nepatrí k najlepším súťažiam, je však dobrou školou pre mladé hráčky. Myslím si však, že problematika úrovne ženskej extraligy je naozaj široká a určite by sa dalo s jej kvalitou niečo urobiť. Záujem divákov o finále play-off nám ukázal, že je možné zlepšiť aj propagáciu ženskej najvyššej súťaže. Myslím si, že zväz sa postavil k ukončeniu sezóny v extralige pragmaticky a robil rozhodnutia podľa vývoja situácie. Bolo by asi škodou najvyššiu súťaž nedohrať, my sme mali šťastie, že sme ju mohli odohrať v najsilnejšom zložení. Chceme urobiť všetko pre to, aby sme uspeli aj v nadchádzajúcej sezóne. Budeme hrať s mierne obmeneným kádrom, avšak opora tímu zostáva. Budeme sa snažiť opäť poskladať družstvo tak, aby nám to prinieslo úspech. Verím, že sa nám to podarí.“

Dominika Wiltschková: „Vyhrať titul je náš splnený cieľ, pre ktorý sme trénovali celú sezónu, aj keď sme boli pod väčším stresom, ako nás situácia s koronavírusom ovplyvní. Vydali sme zo seba maximum. Mali sme veľkú podporu ľudí a myslím si, že výhra neurobila obrovskú radosť len nám, ale aj všetkým, ktorí nás podporovali.“

Eliška Štullerová: „Výhra titulu je pre nás splnenie cieľa, pre ktorý sme urobili maximum počas celej sezóny. Z výhry sa veľmi tešíme o to viac, že hráme vo vyššej vekovej kategórii. Vážime si aj všetkých, ktorí nám k tomu počas celého sezóny pomáhali.“

● text: Ivica Hatalová, foto: archív SSTZ

Výsledky finálových turnajov o majstra Slovenska

Muži – semifinále: Vydrany – Rožňava 5:3, Malacky – Vranov n/T 5:1; o 3. miesto: Rožňava – Vranov n/T 5:3; finále: Vydrany – Malacky 5:0

Ženy – semifinále: STC ŠKST Bratislava – Malacky 5:2, Ružomberok – Topoľčany 3:5; o 3. miesto: Malacky – Ružomberok 0:5; finále: STC ŠKST Bratislava – Topoľčany 5:2

VÝCHODOSLOVENSKÝ STOLNOTENISOVÝ ZVÄZ

Aj regionálne zväzy si vyžadujú reformy

Výprava regionálneho výberu VsSTZ na Veľkej cene Prahy v roku 2018

Východoslovenský stolnotenisový zväz (VsSTZ) je najväčším regionálnym riadiacim orgánom na Slovensku. Len v súťažiach dospelých riadi v územnej pôsobnosti Prešovského a Košického kraja spolu deväť súťaží od 2. po 4. ligu (2. liga; 3. liga – východ, juh a západ; 4. liga – vihorlatská, šarišsko-duklianska, zemplínsko-košická, podtatranská a spišsko-gemerská). Spolu je v súťažiach dospelých aktuálne 107 družstiev vo viac ako osemdesiatich kluboch, ktoré dopĺňajú kompletné súťaže mládeže. O aktuálnej činnosti zväzu, o jeho starostiach a víziách sme sa porozprávali s Danielom Finkom, členom VV VsSTZ.

Skúsme pokračovať ďalšími faktami...

Na Slovensku máme sedem krajských (regionálnych) stolnotenisových zväzov (KSTZ). Podľa databázy hráčov SSTZ k 1. 4. 2020 bolo na východnom Slovensku spolu 3 141 hráčov (v Prešovskom kraji 1 813 a v Košickom kraji 1 328), čo predstavuje celkový podiel 27,45 % všetkých registrovaných hráčov SSTZ. Pre ilustráciu uvádzam, že máme aj kraj s počtom hráčov okolo 750, vo väčšine ostatných krajov sa čísla pohybujú mierne nad 1 000 a viac. Samozrejme, že všetci títo hráči nehrávajú krajské súťaže, to sa však týka všetkých KSTZ. Do súťaží VsSTZ sa postupuje z trinástich súťaží riadených oblastnými, resp. okresnými zväzmi. Napríklad Podtatranský stolnotenisový zväz združuje až štyri silné okresy.

Môžeš nám predstaviť súčasný výkonný výbor VsSTZ pôsobiaci od roku 2017?

Ja by som ho nazval skôr staronovým. Zo siedmich členov VV sa v roku 2017 vymenili len dvaja. Dovtedajšieho predsedu Antona Hajduka nahradil Vincent Pavúk, druhá zmena sa udiala na poste predsedu komisie mládeže, kde som nahradil Vladimíra Pišteja. Každý člen VV okrem predsedu je súčasne predsedom jednej zo šiestich komisií – športovo-technická: J. Pitoňák, mládeže: D. Fink, disciplinárna: Z. Gallo, metodicko-vzdelávacia: O. Haky, rozhodcovsko-matričná: S. Dubec a ekonomická: M. Gumáň.

S akými najčastejšími problémami sa VsSTZ stretáva?

Rozdelil by som to na dva okruhy. Tým prvým sú bežné záležitosti pri riadení súťaží a druhým, z hľadiska vnútorného chodu menej viditeľným, je najmä dlhoročná ab-

sencia reforiem vo vnútri VsSTZ. To aktuálne spôsobuje viacero problémov. Problémom bola tiež neochota niektorých ObSTZ či OSTZ spolupracovať na kontinuite súťaží smerom k VsSTZ, chápali to ako zásah do integrity ich súťaží. Aj to sa však už vyriešilo. Ako negatívum vnímam tiež existenciu klubov bez právnej subjektivity. Ak klub nemá IČO, nie je zjavné, kto je jeho partnerom v komunikácii s VsSTZ. Aktuálna legislatíva športových organizácií však už toto nepripúšťa. Je tiež potrebné zreteľne zadefinovať úlohu VsSTZ ako regionálneho či krajského stolnotenisového zväzu. Podľa mňa je primárnou funkciou KSTZ starať sa najmä o rozvoj výkonnostného športu. Masovosť by som viac prenechal klubom a iným subjektom, o vrcholový šport by sa mal starať predovšetkým národný športový zväz. Z dôvodu týchto nevyjasnených vzťahov tak často dochádzalo k nereálnym očakávaniam klubov a jednotlivcov a následne k sporným situáciám.

Čo VsSTZ a mládež?

Počas poslednej volebnej konferencie VsSTZ niektorí delegáti kritizovali prácu s mládežou. Upozorňovali na katastrofálnu situáciu, že na turnaje VSPM už deti nechodia, atď. Aj preto som po nástupe do funkcie predsedu KM VsSTZ predložil koncepciu práce s mládežou. Potešilo ma, keď mi jeden z kolegov povedal, že to asi myslím s mládežou vážne, nakoľko počas viacerých funkčných období si nikto doposiaľ takúto námahu s mládežníckymi plánmi nedal. Bolo dôležité otvorene pomenovať zlyhania a prijať rozhodnutia, z ktorých pramenili zmeny súťažného poriadku mládeže. Zvýšili sme napr. počet turnajov VSPM, stanovili sme prísnejšie podmienky pre ich organizáciu, súťaže družstiev sme nastavili zo súťaží jednotlivcov, upravili sme podmienky pre účasť štartu na Majstrovstvách Východného Slovenska (MVSL), atď. Druholigové súťaže žiakov ako najnižšie žiacke súťaže sme vrátili do pôsobnosti ObSTZ a OSTZ.

Prinášajú tieto zmeny v súťažiach mládeže aj želaný efekt?

Čiastočne áno. Kým po minulé roky, najmä v mladších kategóriách dievčat, bol občas problém aj s kvótou osem účastníkov, od sezóny 2017/2018 nám počty dlhodobo stúpajú. Stabilizovali sa na úrovni 50 až 60 detí, prekročili sme však aj po-

Testovanie žiakov na prvom regionálnom kempe výberu VsSTZ v októbri 2017

čet 70 účastníkov. Sú kluby, ktoré pracujú s mládežou veľmi dobre, no na druhej strane máme stále veľa oblastí s klubmi, ktoré sa súťaží VSPM nezúčastňujú. Často je problémom aj vzdialenosť a náklady s tým spojené, v rámci regiónu sa cestuje aj 180 km. Je však dôležité realizovať aj nové a rozvojové aktivity. V roku 2018 sa nám prvýkrát podarilo na zahraničný turnaj (Veľká cena Prahy) vyslať pod hlavičkou VsSTZ vlastnú výpravu. Viaceré deti by sa na takýto turnaj bez podpory VsSTZ nikdy nedostali. Keďže záujem o účasť na turnaji v roku 2019 stúpol, pre výpravu sme zabezpečili vlastný autobus. Mysleli sme aj na také drobnosti ako samolepky s logom VsSTZ. Povinnosťou troch nominovaných trénerov bolo každý deň zasielať správy, ktoré sme zverejňovali. Určite potešilo aj to, ak sme jednu z hráčok v hlavnej kategórii mohli vidieť na stupňoch víťazov v tímovom drese s logom VsSTZ.

V minulosti existovali aj snahy o rozdelenie VsSTZ. Ako je to v súčasnosti?

Nemyslím si, že to boli reálne snahy o zmenu zdola, ale skôr iniciatíva jednotlivcov nespokojných s výsledkami volieb po Konferencii VsSTZ v roku 2017. Z môjho pohľadu by bolo rozdelenie krokom späť. Utrpela by kvalita súťaží dospelých, no najmä mládeže. Už teraz na celom Slovensku vidieť práve opačný trend, napr. systém krajských bodovacích turnajov sa už zmenil na regionálny (turnaj dvoch krajov). Treba si tiež uvedomiť, že v takomto prípade by sa vynakladali finančné prostriedky dva výkonné výbory, dve konferencie, dve webové stránky, atď. To by ekonomike krajov na východe rozhodne neprosperovalo.

Aký postoj má VsSTZ k stále silnejšiemu veteránskemu hnutiu?

Veteráni (a nielen na východe Slovenska) sú aktuálne neprehliadnuteľní a do budúcnosti bude ich činnosť ďalej naberať na sile, pretože demografické údaje sú neodškriepiteľné. Dnes už napr. každý stolnotenisový veterán na východe republiky pozná sériu turnajov pod názvom Východoslovenský veterán tour /VVT/. Snažíme sa tomuto hnutiu vychádzať v ústrety. Na webe VsSTZ majú umiestnený výsledkový servis, aj keď sa nejedná o oficiálne súťaže VsSTZ. Podľa môjho názoru však potrebujú efektívnejšie a modernejšie riadenie či väčšiu mediálnu propagáciu realizovaných aktivít a dosiahnutých úspechov. Možno by preto stálo za úvahu zastrešiť ich činnosť niektorým z členov VV. Závidím tiež napr. veteránom z Turca, ktorý už dokázali zorganizovať aj celoslovenský turnaj žien.

Je VsSTZ pripravený aj na nové výzvy vyplývajúce zo zmien prostredia v oblasti športu na Slovensku?

A bol na to pripravený SSTZ? S nárastom agendy pribúda aj obrovská zodpovednosť, mnohí to však ešte nevnímajú. Podľa mňa by funkcia športového funkcionára mala byť už aj v prostredí KSTZ manažérskou funkciou na čiastočný úväzok. A tomu by malo zodpovedať aj finančné ohodnotenie. Nároky na odborné kvality a čas v poslednom období neskutočne vzrástli. Ako člen VV SSTZ som súčasne predsedom komisie rozvoja stolného tenisu a školského športu SSTZ. Nielen preto považujem rozvoj smerom k regiónom za dôležitý. Často však narážam na neochotu posúvať peniaze smerom nadol. Síce ma teší, že sa situácia najmä u mládeže zlepšila, narastajúca agenda s tým spojená si však vyžaduje aj väčšie personálne, časové a finančné nároky na jej zabezpečenie. Na to však už

peňazí zvyčajne niet, aj keď rozpočet SSTZ sa od roku 2017 zvýšil takmer trojnásobne. VsSTZ, tak ako aj ostatné KSTZ, to nie sú len hráči, ale aj funkcionári, ktorí činnosť zväzu zabezpečujú. Myslíte si, že taký zväz, aký je VsSTZ, by si už nezaslúžil funkciu sekretára? Určite by sme jeho agendu vedeli okamžite naplniť. Financovanie VsSTZ (a možno aj iných KSTZ) ako také je však samostatnou kapitolou. Myslím si, že rozpočty väčšiny KSTZ sú podvýživené.

V čom je teda problém a ako sa dá vyriešiť?

Rozpočet VsSTZ nezodpovedá rozsahu činností, ktoré je zväz povinný zabezpečovať. Dodatočné zdroje sa však hľadajú mimoriadne ťažko. Uvediem príklad: VV VsSTZ zvýšil v roku 2013 v súťažiach štartovné, o rok neskôr však už nové vedenie, nevedno prečo, štartovné opäť optimalizovalo smerom dole. Argumentom bolo, že v 1. lige bolo štartovné 50 €, prečo by teda účastníci 2. ligy mali platiť 80 €? Treba si však uvedomiť, že kompletný servis extraligy a 1. ligy patrí do pôsobnosti SSTZ, ktorý ma na to profesionálny platený aparát (napr. spravodaj ŠTK, výsledkový servis, organizácia majstrovstiev Slovenska, správa webových stránok, atď.) a tieto náklady sú financované najmä zo štátneho rozpočtu prostredníctvom príspevku. Príjem zo štartovného tak tvorí pre SSTZ zanedbateľnú položku jeho rozpočtu a štartovné reálne nemusí pokrývať všetky náklady. Iné by bolo, ak by SSTZ stanovil podmienku tzv. samofinancovania súťaží, bez akejkoľvek finančnej, personálnej, vecnej či inej podpory SSTZ, a to vrátane nákladov na organizovanie slovenských šampionátov dospelých a mládeže (družstiev a jednotlivcov). A to je práve prípad nákladov VsSTZ, ktorý si toto všetko (aj keď v menšej miere) musí zabezpečovať výlučne z vlastných zdrojov. Toto je teda potreba samofinancovania v praxi. Paradoxom je, že nesúhlas so zvýšením štartovného často vyjadrovali aj tí, ktorí vo svojich radoch „živilí“ legionárov za stovky či tisíce eur. Tu už abscentuje aj značná miera sebareflexie. Činnosť VsSTZ je hlavne službou pre kluby v jeho pôsobnosti riadenia a tie by mali mať samé záujem, aby táto činnosť bola čo najkvalitnejšia. Ak si budeme závidieť napr. odmenu lektora, neustále hundrať nad poplatkom za školenie rozhodcov, nad nákladmi za výsledkový servis, nad správou webových stránok alebo za vedenie účtovníctva, kvalitatívne sa nikde neposunieme. Dnes sú už vo veľkej miere verejne prístupné informácie o príjmoch športových organizácií z rôznych zdrojov. Viaceré kluby na východe Slovenska majú rozpočty aj niekoľko desiatok tisíc eur a rozhodne nie je ich najvyššou súťažou 4. liga.

Myslím si, že pre tieto kluby nie je problém v najvyššej krajskej súťaži zaplatiť štartovné 100 či 150 € ročne a solidárne sa tak spolupodieľať na rozvoji VsSTZ. Samozrejme, že treba myslieť aj kluby z nižších líg s takmer nulovým rozpočtom, tam je nižšia suma namieste. Netreba však zabúdať, že servis sa vykonáva rovnako aj pre ne. Nielen kluby, ale aj KSTZ predsa potrebujú nejaké zdroje. Aj tieto športové organizácie si už vyžadujú reformy, ktoré je potrebné financovať. Samozrejme, že aj samotný VsSTZ má značné rezervy v získavaní financií a mal by sa viac snažiť o viaczdrojové financovanie.

Aké sú hlavné nedostatky v riadení činnosti VsSTZ?

Budem úplne otvorený. Podľa môjho názoru sú to najmä rezervy v ľudských zdrojoch, v ochote samostatne a iniciatívne pracovať pre VsSTZ. Predpokladám, že každý, kto sa uchádza o akúkoľvek volenú funkciu, má záujem aj kvalitne vykonávať. Musí byť preto aktívny, priniesť nové myšlienky, hoci aj názorový rozdiel, ktorá však tiež posúva ďalej. Všetko je hlavne o ľuďoch a ich prístupe k práci. Potrebujeme tiež napr. viac atraktívniť MVSL dospelých, záujem o ne nebol v posledných rokoch podľa našich očakávaní. Myslím si však, že sme na dobrej ceste. Už tohtoročný januárový šampionát v Giraltovciach boli prísľubom budúceho zlepšenia. VV VsSTZ následne prijal aj ďalšie opatrenia na skvalitnenie tohto turnaja. Mne by sa páčili aj také drobnosti, akým je napr. účastnícky odznak MVSL (každoročne v inej farbe). Uvažujeme tiež o výjazdovom zasadnutí VV VsSTZ v mieste MVSL, keďže toto podujatie by malo byť výkladnou skriňou činnosti VsSTZ.

Dá sa za súčasnej finančnej situácie ešte skvalitniť práca VsSTZ?

Stačí sa poobzerať okolo a začať tým, čo pravidelne vykonávame. Už len prihlášky do súťaží by si zaslúžili kvalitný formulárový systém. Je tiež potrebné viac prezentovať navonok naše aktivity. Dôležitým nástrojom v komunikácii je webová stránka. To je to prvé, s čím sa verejnosť stretne, ak má záujem sa o našej činnosti niečo dozvedieť. Len nedávno sme preto spustili nový web, ktorý je pripravený čeliť výzvam súčasnej multimediálnej doby. Svojím obsahom však musí byť pútavý aj pre mladšie vekové kategórie, potrebujeme spustiť facebookovú stránku, sfunkčniť YouTube kanál, atď. Týždeň po jeho spustení sa počet prezretí približoval denne k číslu 1 000. Ak by sme tento trend chceli udržať, nové články by museli pribúdať v rýchlom tempe. K tomu je však potrebný jeden človek, ktorý to bude zabezpečovať, takže sekretár by sa preto určite zišiel. Musíme mať tiež ambíciu viac

informovať o stolnotenisovom dianí na výchoď Slovenska. Okrem oficiálnych súťaží a iných TOP turnajov tu máme množstvo ďalších zaujímavých podujatí, o ktorých verejnosť často netuší. V Medzilaborciach sa napr. každoročne uskutočňuje turnaj železničiarov, v Zemplínskych Hámroch bol už 60. ročník turnaja O plaketu Sninského kameňa. Obec Rejdová zažila na Gemerí v minulom roku veľkú udalosť, keď si tu pripomenuli 45. výročie unikátneho stretnutia obce proti výberu reprezentantov ČSSR. A takto by som mohol pokračovať ďalej.

A čo vízie VsSTZ do budúcnosti?

Je potrebné viac vziať kluby do diaľ, aby sa cítili súčasťou systému. Viem si predstaviť skvalitnenie spravodaja VsSTZ, v príprave je virtuálna galéria osobností VsSTZ. Len nedávno sme sprístupnili aj virtuálnu galériu všetkých bývalých predsedov stolnotenisového hnutia na výchoď Slovenska. Pridať však musíme pri tvorbe vnútorných predpisov. VsSTZ ako celok tiež nemá jasne zadefinovanú víziu a ciele, to by už dnes malo byť samozrejmosťou. K práci funkcionára patrí aj každoročný počet jeho činnosti, o verejnej prezentácii kandidáta na funkciu člena VV VsSTZ ani nehovoriac. Samostatnou kapitolou sú účtovné, daňové, ekonomické a právne veci. Ak si niekto myslí, že si vystačí s vedomosťami spred piatich rokov, veľmi sa mylí. Len na tohtoročnom februárovom školení týkajúcom sa vyššie uvedených aspektov sme ako účastníci od hlavnej kontrolórky športu dostali do ruky dvestostranový manuál. Odznova je potrebné prijať stanovy VsSTZ, ktoré vznikali v úplne inom legislatívnom prostredí, pričom bremeno zodpovednosti si ponesú najmä štatutári. Počas nedávneho obdobia sa legislatívno-ekonomické

prostredie v športe neskutočne zmenilo. Vnímam to aj odborne, keďže v civilnom povolaní pôsobím ako advokát a spolupracujem v rôznych odvetviach s viacerými športovými klubmi. Osobne mám veľa nápadov, ktoré by sa dali realizovať. Jednak to pramení z poznania problematiky na rôznych úrovniach (od klubu, cez samosprávu ako člen športovej komisie mesta Humenné až po národný športový zväz), no predovšetkým z toho, že tvorivá práca ma baví a neustále posúva dopredu. Niekedy sa však pri presadzovaní nových trendov a myšlienok na úrovni KSTZ cítim ako sám vojak v poli. Existencia väčšej tímovej práce by rozvoju VsSTZ rozhodne prospela. Ako veľkú výzvu aktuálne vnímam zrýchlenie procesov elektronizácie. Každý klub napr. zašle na VsSTZ za sezónu najmenej päť až šesť listov (prihláška, prihláška mládeže, zaslание zápisov, prestupy, hostovania, atď.), a to sú spolu desiatky eur. Možno by stačilo tieto činnosti preniesť do virtuálnej sféry a zabezpečiť len tlač pre archív. V máji sa nám podaril unikát, keď sme krajskú konferenciu zorganizovali systémom *per rollam* skôr ako samotný SSTZ. Je tiež potrebné otvorene priznať, že nie každá komisia je vyťažená. Jedným z riešení sa zdá byť prehodnotenie náplne ich činnosti a pridanie iných úloh (napr. veteráni, komunikácia s médiami, správa webovej stránky, história, legislatíva). Viem, v akom tempe dnes pracuje VV SSTZ a odborný aparát sekretariátu, v tomto má VsSTZ značné rezervy. Citeľne nám tiež chýba nová generácia športových funkcionárov. Tam vnímam aj väčšiu zodpovednosť a úlohu SSTZ, a to formou adresnejšej spolupráce so všetkými KSTZ.

● zhovárať sa: Tibor Kollár

● foto: Daniel Fink a archív VsSTZ

Školenie a seminár rozhodcov s lektorom Pavlom Alexym v novembri 2017 v Humennom; v popredí predseda rozhodcovsko-matričnej komisie VsSTZ Stanislav Dubec

Najčastejšie muskuloskeletálne poruchy hornej končatiny pri stolnom tenise z pohľadu fyzioterapie

Ak hrávate stolný tenis pravidelne na profesionálnej alebo poloprofesionálnej úrovni, určite ste sa už stretli s niektorým z typov bolesti, ktoré spomíname v tomto článku. Nakoľko je stolný tenis unilaterálne zameraný šport, môže spôsobovať hráčom akútne a následne aj chronické bolesti rozličných častí tela. V prevažnej väčšine nejde o úrazové ťažkosti, aj keď súvislosť s nimi nie je vylúčená.

Typologicky je stolný tenis statický jed-nopolohový šport s veľmi rýchlymi zmenami miesta, v rámci ktorých musí športovec odohrať raketou loptičku na druhú stranu stola. Nedochádza k súvislému fyziologickému bipedálnemu pohybu (napr. beh, šprint), naopak, pohyby sú rýchle a s častými zmenami rýchlosti, frekvencie a smeru.

Typická poloha stolnotenisového hráča z hľadiska fyzioterapie je nasledovná:

- chodidlá sú mierne vytočené ako následok čiastočnej vonkajšej rotácie bedier,
- kolená sú mierne zohnuté, pričom jedno z nich je v mierne predsunutejšej polohe v porovnaní s druhým, čo závisí od hrajúcej ruky hráča a typu hraného úderu,
- trup a chrbtica sú v miernom predklone, pri hre dochádza k častej jednostrannej intrarotácii s laterálnou flexiou (úklonom),
- dominantným kĺbom je ramenný kĺb v predsunutom postavení a intrarotácii, lakeť v miernej flexii, zápästie v miernej flexii

a ulnárnej duktii, čo znamená, že je mierne ohnuté smerom dolu a za malíčkom.

Chronické zaťažovanie spomínaných kĺbov v týchto polohách nie je fyziologické, čiže telu vlastné. Má za následok rôznorodé preťaženia, ktoré mnohokrát vedú k dlhotrvajúcim problémom a v niektorých prípadoch aj k ukončeniu aktívnej kariéry športovca.

V tomto článku si podrobnejšie rozoberieme hrajúcu dominantnú končatinu, jej najčastejšie muskuloskeletálne problémy a potenciálnu liečbu pomocou aktívnej fyzioterapie. Ešte predtým si však pripomeňme niekoľko informácií o svalovej funkcii.

Všetky svaly majú jednu spoločnú vlastnosť. Zapínajú sa vždy ako celok a nikdy nie individuálne. Svalová aktivita sa v rýchlosti presúva z jedného svalu na druhý v takzvaných svalových zretženiach. Svalové zretženie môže byť fyziologické, ale taktiež nefyziologické, a môže spôsobovať množstvo problémov.

Ramenný kĺb

Ako prvý spomeňme ramenný kĺb, keďže tu sa všetko začína. Typický hráč stolného tenisu, ktorý nerobí kompenzačné cvičenia, má rameno chronicky posunuté dopredu.

Z hľadiska fyzioterapie to znamená preťaženie prednej skupiny fixátorov ramenného kĺbu (*m. pectoralis*, *m. subclavius* a iné), ktoré rameno fixujú v tejto polohe. Treba dodať, že hráč tieto svaly pravidelne posilňuje, a to tak pri hre bekhendových ako aj forhendových úderov, čím sa po čase stanú silnejšie, ale zároveň sa skráti. Tieto svaly prostredníctvom recipročnej inhibície odpájajú svojich antagonistov, ktorí majú za úlohu fixovať rameno smerom dozadu (*m. trapezius* – stredné vlákna, *mm. rhomboidei* a *m. serratus anterior*). Keďže rameno nie je centrované, zadné fixátory lopatky a ramena, ktoré by mali pracovať proti predným fixátorom, ostanú oslabené a nesplňajú tak svoju funkciu. Ako kompenzácia oslabených zadných fixátorov ramena sa pravidelne preťažujú horné fixátory (*m. trapezius* – horné vlákna, *m. levator scapulae* a iné).

Táto najčastejšia disbalancia má za následok typickú bolesť v prednej časti ramena, bolesti krčnej chrbtice a bolesti pod lopatkou na strane hrajúcej končatiny.

Laktový kĺb

Z hľadiska fyzioterapie sú svalové problémy stolných tenistov v lakti veľmi často ovplyvnené chybným stereotypom svalového zretženia práve v ramennom kĺbe.

Nezastabilizovaný a decentralizovaný ramenný kĺb má za následok preťaženie typického svalového zretženia počnúc *m. deltoideus*, *triceps surae* a končiac na stuhnutých extenzoroch zápästia. Chronic-

Hrajúca ruka – bekhendový úder

Chronická entezopatia – tzv. tenisový lakeť

ká entezopatia odstopu tohto svalu je už tak často spomínaný „tenisový lakeť“.

Zápästný kĺb

Vzhľadom na spomínanú polohu pri hre, kedy dochádza k miernej flexii (zohnutie dopredu) a ulnárnej dukcii (zohnutie za malíčkom), trpí zápästný kĺb pomerne často bolesťami. Ich zdrojom môže byť samotná pravidelná decentralizácia kĺbu a následné preťaženie s častým vyžarovaním do malíčka, alebo taktiež spomínané chybné svalové zreženie so zdrojom už v decentralizovanom ramennom kĺbe. Typické sú bolesti na dorzálny strane ruky, zápästia a dorze predlaktia, spojené s preťažením extenzorov zápästného kĺbu.

Špecifické problémy hornej končatiny stolných tenistov

Za istých podmienok sa u hráčov stolného tenisu môže prejavíť porucha hrajúcej ruky známa ako svalová dystónia, špecifická pre určité činnosti (*angl. task specific dystonia*). V bežnom živote sa najčastejšie spája so špecifickými činnosťami, ktoré si vyžadujú profesionálne nacvičený pohyb a vysoký stupeň sústredenia, vykonávanými dlhodobo a opakovane vo vysokých dávkach. Ide napríklad o dlhodobé písanie (takzvaný pisársky krč) alebo hranie na hudobnom nástroji. Za jeden z vysoko rizikových športov možno považovať stolný tenis, keďže je charakterizovaný ako šport vyžadujúci si veľkú zručnosť, sústredenosť a opakované pohyby ruky po dlhú dobu.

Dystónia sa prejavuje svalovými krčmi a sťahmi, ktoré vedú ku krútvým alebo trhaným pohybom, ako aj k nezvyčajným polohám končatiny či celého tela. Pôvod poruchy nie je zatiaľ jasne stanovený. Hoci prevencia vzniku zatiaľ nie je komplexne vedecky spracovaná, rovnováha medzi záťažou a regeneráciou, správne vykonávané kompenzačné cvičenia a konzultácie s odborníkom môžu pomôcť predchádzať tomuto problému.

Ako môže pomôcť fyzioterapia a správne kompenzačné cvičenie?

Najčastejším problémom momentálnej konvenčnej liečby bolesti či poruchy hrajúcej končatiny hráčov stolného tenisu je nevedomosť o probléme ako celku. Moderná medicína síce lieči tam, kde to bolí, ale žiaľ, neberie do úvahy globálnosť problému a jeho presahovanie za hranice boľavého kĺbu alebo svalu. Hráči tak pristupujú k dočasným riešeniam ako je aplikácia rôznych masť (tie však pôsobia len povrchovo a neriešia problém do hĺbky) či injekcií, ktoré síce dokážu zasiahnuť poškodené tkanivo, ale nesú so sebou množstvo vedľajších účinkov. Takto podávaná terapia môže na istý čas pomôcť od bolesti, ale keďže nedôjde k zmenám v celkovom muskuloskeletálnom systéme a nelieči sa končatina ako celok, dochádza často k recidíve bolesti a návratu do pôvodného stavu. Navyše, aplikácia rôznych injekcií so steroidmi môže spôsobiť nezvratné zmeny v tkanivách.

Ďalším, pomerne často zanedbávaným prvkom je pravidelná regenerácia preťažovaných svalových štruktúr v podobe strečingu a kompenzačných cvikov, ktoré majú za úlohu uvoľňovať tuhé svaly a aktivovať antagonistické svaly a svalové reťazce, a tým vyrovnať vzniknutú svalovú disbalanciu. Hráči síce robia „akýsi“ strečing, ale mnohokrát ide len o súbor náhodných cvi-

Pozícia zápästia v ulnárnej dukcii (zohnutie za malíčkom)

čení, ktoré sa nevykonávajú systematicky a neprinášajú požadovaný efekt.

Ideálnou dlhodobou prevenciou a terapiou na opravu chybných pohybových stereotypov u hráčov stolného tenisu je metóda spirálnej stabilizácie (takzvaný SM systém čiže stabilizačno mobilizačný systém). Táto metóda stimuluje práve oslabené a nefunkčné svalové reťazce. Tie vďaka stimulácii k aktivite pôsobia proti svojim antagonistom – svalom, ktoré v stolnom tenise dominujú. Dôležitým prvkom tejto metodiky je aj jeho mobilizačná strečingová zložka. Ide o súbor jednoduchých cvičení s gumovým expanderom, zahŕňajúci správne dýchanie a držanie tela. Pravidelným tréningom (pod dozorom odborníka) môžu hráči stolného tenisu nielen odstrániť bolesti hrajúcej ruky, ale komplexne ovplyvniť ba dokonca zlepšiť funkciu všetkých systémov tela. Úspešne tak môžu predchádzať preťaženiu alebo následným akútnym i chronickým muskuloskeletálnym poruchám.

● text: Peter Šagát, foto: archív autora

Cvičenia spirálnej stabilizácie v stolnom tenise

Konečné poradie 2019/2020**Extraliga muži**

1. SK Vydrany
2. MSK Malacky
3. Geológ Rožňava
4. MŠK VSTK Vranov nad Topľou
5. STO Nižná
6. ŠKST Ružomberok
7. STO Valča
8. MSK Čadca
9. ŠKST Michalovce
10. Gasto Galanta
11. STK Rybník
12. MSK Čadca B

Majster SR družstiev mužov 2019/2020 – SK Vydrany; zostup do 1. ligy mužů-západ – STK Rybník; zostup do 1. ligy mužů-východ – MSK Čadca B; postup do extraligy mužů – ŠK Para TT Hlohovec, 1. PPC Fortuna Kežmarok

Extraliga ženy

1. STC ŠKST Bratislava
2. ŠKST Topoľčany
3. ŠKST Ružomberok
4. MSK Malacky
5. KST Viktória Trnava
6. STO Valaliky
7. ŠK Orion Belá nad Cirochou
8. TTC Majcichov

Majster SR družstiev žien 2019/2020 – STC ŠKST Bratislava; zostup do 1. ligy ženy-západ – TTC Majcichov; postup do extraligy ženy – MKST Nová Dubnica, KST DRIVE Trenčianske Jastrabie

1. liga mužů-západ

1. ŠK Para TT Hlohovec
2. STK EURO Drietoma
3. SK Polstrav Bystričany
4. TTC Nové Zámky
5. STK Elastik Trnava
6. ŠKST FEROMAX Bratislava
7. STO Spoje Bratislava
8. STK Senec
9. Keraming Trenčín
10. MTJ Piešťany-Moravany
11. ŠK Ister Bratislava
12. STK Devínska Nová Ves

postup do extraligy mužů – ŠK Para TT Hlohovec; zostup do 2. ligy TT – ŠK Ister Bratislava, STK Devínska Nová Ves; postup do 1. ligy mužů-západ – STO Veľké Úľany, STK Rybník B

1.liga mužů-východ

1. PPC Fortuna Kežmarok
2. Lokomotiva Vrútky

3. STK Stará Ľubovňa/Jakubany
4. STO Mokrance
5. STO Valča B
6. ŠKST Michalovce B
7. Energodata Žilina
8. ŠKST Ružomberok B
9. STK Sokol Stránske
10. MSTK Tvrdošín
11. STJ Družba Bardejov
11. Mladost Rimavská Sobota

postup do extraligy mužů – 1. PPC Fortuna Kežmarok; zostup do 2. ligy ZA-BB – Mladost Rimavská Sobota; zostup do 2. ligy VR – STJ Družba Bardejov; postup do 1. ligy mužů-východ – STO Nižná B, AŠK Maria Huta

1. liga ženy-západ

1. MKST Nová Dubnica
2. KST DRIVE Trenčianske Jastrabie
3. TTC Považská Bystrica
4. OSTK Omšenie
5. ŠKST Výčapy-Opatovce
6. TJ Trnávka Bratislava

1. liga ženy-východ

1. ŠKST Ružomberok B
2. Geológ Rožňava
3. ŠKST Humenné
4. KST ZŠ Turčianske Teplice
5. ŠK Orion Belá nad Cirochou B
6. Medokýš Martin

postup do extraligy ženy – MKST Nová Dubnica, KST DRIVE Trenčianske Jastrabie

Extraliga dorastenci

1. Lokomotiva Vrútky
2. ŠKST Topoľčany
3. ŠK ŠOG Nitra
4. STK Rybník
5. ŠKST Ružomberok
6. MSK Čadca
7. ŠKST Karlova Ves
8. MŠK Kysucké Nové Mesto
9. ŠK Orion Belá nad Cirochou
10. KST ZŠ Turčianske Teplice
11. TTC Záhorská Bystrica
12. MŠK VSTK Vranov nad Topľou

Extraliga dorastenky

1. ŠKST Topoľčany
2. ŠKST Ružomberok
3. ŠKST Michalovce
4. TTC Majcichov
5. STC ŠKST Bratislava
6. STK Devínska Nová Ves
7. TTC Považská Bystrica
8. STK Pezinok
9. ŠK Orion Belá nad Cirochou

Superliga 2019/2020**MUŽI****skupina B**

1. Stockerau Union
2. Zrenjanin
3. U23 Slovensko

skupina C

1. SK Vydrany
2. U23 Česká republika
3. U23 Rakúsko
4. U23 Slovinsko

štvrtfinále

Zrenjanin – SK Vydrany 6:4 / 1:6

semifinále

CVSE Celldömölk – SK Vydrany 6:1

o 7. – 10. miesto

U23 Rakúsko – U23 Slovensko 6:4 / 1:6

ŽENY**skupina A**

1. ŠKST Hodonín
2. U23 Česká republika
3. U23 Slovensko

skupina B

1. U23 Maďarsko
2. TT Moravský Krumlov
3. STC ŠKST Bratislava

Poznámka: Superliga bola predčasne ukončená pre pandémiu koronavírusu COVID-19

Samuel Novota – jeden z lídrov majstrovského SK Vydrany v mužskej Extralige

Konečné poradie 2019/2020

Bratislavský stolnotenisový zväz

2. liga muži

- MSK Malacky B
- ŠK VATEK Bernolákovo
- ŠK Ister Bratislava B
- Rovinka
- STO Svätý Jur
- TJ Štadión Bratislava
- ŠKST FEROMAX Bratislava B
- ŠKST Karlova Ves
- STK Pezinok
- ŠKST Karlova Ves B
- STK Senec B
- STO Spoje Bratislava B

3. liga muži

- STK Devínska Nová Ves B
- Educo Petržalka
- ŠK Ister Bratislava C
- TJ Slovan Most pri Bratislave
- STO Svätý Jur B
- OŠK Slovenský Grob
- ŠK VATEK Bernolákovo B
- STO Spoje Bratislava C
- TJ Štadión Bratislava B
- Galvaniho Bratislava
- ŠKST Karlova Ves C
- STK Blatné

Krajský stolnotenisový zväz Trnava

2. liga muži

- STO Veľké Úľany
- Slavoj Sládkovičovo
- Propria Kúty
- STK Elastik Trnava B
- TTC Baka
- SK Vydrany B
- MSTK Leopoldov
- ŠK Blava Jaslovské Bohunice
- MTJ Piešťany-Moravany B
- STC Rohožník
- ŠK Dobrá Voda
- Gasto Galanta B

3. liga muži

- ŠK Para TT Hlohovec B
- Slavoj Sládkovičovo B
- OSK Zavar
- Stavoimpex Holíč
- Propria Kúty B

- STK Elastik Trnava C
- ŠKP Trnava
- STO Veľké Úľany B
- ŠK Blava Jaslov. Bohunice B
- OSTK Špačince
- TTC Majcichov
- MSTK Leopoldov B

Krajský stolnotenisový zväz Trenčín

2. liga muži

- STK Rybník B
- STK Nové Mesto n/V
- ŠK STO Prusy
- ŠK ŠOG Nitra
- TTC Bory
- STK PC Trenčianska Teplá
- TTC Nové Zámky B
- STK Šurany-Vlkas
- TJ Dynamo Trnovec n/V
- STK TEVOS Partizánske
- ŠKST Bošany
- STK Veľké Uherce
- STK CVČ Zlaté Moravce
- Keraming Trenčín B

3. liga muži

- ŠKST Bošany B
- ŠKST Sedmerovec
- STK Nové Mesto n/V B
- KST KINET Diviaky
- SK Karpatia Prievidza
- STK Veľké Uherce B
- STK Stará Turá
- STK Prievidza
- ObSK UNIMAT Lazany
- MKST Nová Dubnica
- STK TEVOS Partizánske B
- TTC Považská Bystrica
- Keraming Trenčín C
- Medeko Považská Bystrica

Krajský stolnotenisový zväz Nitra

3. liga muži

- ŠKST Topoľčany
- TJ Lokomotíva Bánov
- Šahy
- Pokrok Komárno
- TK Nová Baňa/Podlužany

- Slovenský orol Ludanice
- STK Levice
- Žitavany
- TJ Dynamo Trnovec n/V B
- STC TJ Čab
- ŠK ŠOG Nitra B
- Nitra 08

Krajský stolnotenisový zväz Žilina

2. liga muži

- STO Nižná B
- Medokýš Martin
- STK Sokol Stránske B
- ŠKST Ružomberok C
- TJ Oravská Lesná
- STK Lučenec-Kalinovo
- KST ZŠ Turčianske Teplice
- TZO Bytča
- MSTK Martin
- Revúca
- MSTK Tvrdošín B
- MŠK Žiar nad Hronom

3. liga muži

- STO Valča C
- Kláštôr pod Znievom
- Kysucký Lieskovec
- Vitalit Liptovský Hrádok
- Slávia Zákopčie
- Trnové
- Energodata Žilina B
- TJ Dolný Kubín
- Iľanovo
- TJ Oravan Námestovo
- STK Radoľa
- ŠKST Ružomberok D

Krajský stolnotenisový zväz Banská Bystrica

3. liga muži

- MSTK Krupina
- STKM Podlavice
- Zvolenská Slatina
- Mladost Rimavská Sobota B
- MŠK STO Brezno
- STK Vyhne
- STO Podkonice
- Lokomotíva Banská Bystrica
- FTC STK Fiľakovo
- ŠK Žarnovica
- Balog n/I-Čalomija
- OŠK Hliník nad Hronom

Východoslovenský stolnotenisový zväz Košice

2. liga muži

- AŠK Maria Huta
- ŠKST Humenné
- OŠK Šarišské Michaľany
- MKST Veľké Kapušany
- ŠKST Sokol Vojčice
- ŠKST Margecany
- ŠŠK Centrál Svidník
- STK Zberek Košice
- Geológ Rožňava B
- STO Valaliky
- TJ Čechov
- ŠKP PŠ Košice

3. liga muži-západ

1. PPC Fortuna Kežmarok B
- TJ STO Slovenská Ves
- STK Severka Kežmarok
- STO Letanovce
- ŠKST Spišský Štvrtok
- MŠK Slavoj Spišská Belá
- ŠKST Spišské Vlachy
- TJ Javorinka Levoča
- ŠK Veterán Poprad
- STK Gemerská Poloma
- STO Poprad-Veľká
- TJ Spišská Stará Ves-Lesnica

3. liga muži-severovýchod

- OŠK Kamienka
- JMC Lužany pri Topli
- MŠK VSTK Vranov n/T B
- ŠKST Humenné B
- ŠKST Kamenica nad Cirochou
- STO Snina
- ŠK Orion Belá nad Cirochou
- ŠAZZO Hndrichovce
- STO Sedlice
- STK Lemešany
- OSTK Hencovce
- STO Košarovce

3. liga muži-juh

- MKST Veľké Kapušany B
- TTC Vojany Tigers
- STO Košické Olšany
- SO TJ Malý Kamenec
- ŠKST Michalovce C
- ŠKST Sokol Vojčice B
- ŠK STO Kráľovce
- OKST Somotor
- STO Valaliky B
- SO TJ Čičarovce
- ŠŠK Poproč
- STK Slávia Sobrance

Mládežnícké medaily túžia pretaviť na veľký úspech

V našom seriáli sa vraciame do Českej republiky, aby sme sa opäť pozreli na aktuálne hlavné udalosti. Staronové vedenie Českej asociácie stolného tenisu (ČAST) dostalo vo voľbách v roku 2019 dôveru už na tretie obdobie po sebe. „Veľmi sme boli spokojní s vysokou úrovňou a ekonomickým úspechom organizovaných medzinárodných podujatí. Dal by som však čokoľvek za jednu veľkú medailu.“, povedal nám v rozhovore predseda ČAST Zbyněk Špaček.

V minulom roku ste boli ako vedenie ČAST znovuzvolení na ďalšie štvorročné funkčné obdobie. S čím ste boli za predošlé obdobie pri jeho hodnotení najviac spokojní?

Výsledky reprezentácie boli skôr priemerné. Ideme dobrým smerom, chýba však výrazný výsledok. Medzi ženami prebieha generačná výmena, ktorá ešte chvíľu potrvá. Reprezentační tréneri dali teraz priestor mladým hráčom. Veľmi sme spokojní s ekonomickou situáciou, keďže máme našetrené peniaze aj na prípadné finančne horšie obdobie, ktoré môže Českú republiku postihnúť. Naši reprezentanti mali možnosť cestovať na turnaje ITTF World Tour, kde nikdy predtým neboli, napríklad v Austrálii, Hongkongu, Južnej Kórei, Japonsku. Môžu tak získavať pred olympijskými hrami viac bodov do svetového rebríčka, aby sme aj vďaka tomu mali silnú účasť na OH. Čo sa nám tiež podarilo, je organizácia turnaja ITTF World Tour Major, ktorý mal v posledných dvoch rokoch excelentnú účasť a svetové parametre. Z ekonomickej stránky sa

mu tiež darilo. Veľmi dobre sme v minulom roku zvládli aj ME mládeže v Ostrave. Je to náročnejší turnaj, s tisíckou účastníkov. Dopadol dobre organizačne aj ekonomicky. Obidva turnaje boli veľmi ziskové a my môžeme tieto peniaze použiť aj na účely, ktoré nemôžeme financovať z dotačných programov. Vzhľadom na prísnu kontrolu však musíme dávať veľký pozor, aby sme použitie prostriedkov dodržiavali podľa pravidiel.

Vaše hodnotenie výsledkov je pomerne prísne...

Čo sa týka mládeže, tá patrí k lepšiemu prímeru. Všetky družstvá na ME mládeže sú v elitnej kategórii. Aj v kategórii dospelých hrali obe družstvá na finálovom turnaji ME a na MS sú v majstrovskej divízii. Ja by som však v tejto kategórii čokoľvek vymenil za jednu medailu, ktorá by mala oveľa vyššiu cenu. Veľmi ma mrzelo, že nám v družstvách mužov o jedno miesto utiekla kvalifikácia na OH. To je tá tenká čiara medzi neúspechom, prímerom a úspechom.

Aké sú vaše priority v ďalšom období?

Na obdobie 2019 až 2023 máme dvanaásť priorít. Okrem dobrej ekonomickej situácie je to permanentné zviditeľňovanie stolného tenisu v rámci športových štruktúr. Sem patrí práve aj usporiadanie veľkých

medzinárodných podujatí. Ďalšou prioritou je silná podpora vzdelávania trénerov a rozhodcov, čo sa nám darí. Predsedovia príslušných komisií Marta Novotná a Tomáš Malík pre to robia veľmi veľa. Na aktuálne školenie trénerov licencie B budeme prvýkrát robiť výber, keďže sa nám prihlásilo viac uchádzačov, ako môžeme prijať. Štvrtou prioritou je zapojenie úspešných reprezentantov do trénerských aktivít. Tiež sa nám to darí – všetci reprezentační tréneri sú bývalí reprezentanti, výrazne sa zapájajú aj Iveta Vacenovská a Renata Štrbíková. Samozrejme je silná podpora mládeže, od záujmových krúžkov v školách až po reprezentáciu. K ďalším prioritám patrí podpora členov reprezentačných kádrov, organizačná a finančná podpora Swaythling Clubu a Českomoravského klubu veteránov, podpora zmysluplných projektov mládeže ako aj projektov krajských a regionálnych zväzov. Pokiaľ ide o mediálnu činnosť, od 1. júla prebieha spolupráca s firmou, ktorá ju zabezpečuje aj futbalu a hokeju. Dôležitá je aj digitalizácia dostupných materiálov z histórie stolného tenisu, aby sme ich uchovali pre budúce generácie. Galavečer k 95. výročiu stolného tenisu sme museli kvôli pandémie odložiť. Poslednou prioritou je vybudovanie národného centra v Havířove (do konca augusta), kde sa už uskutočnilo prvé reprezentačné sústredenie mužov. V júni tohto roka sme mali konferenciu ČAST (online konferencia by podľa nás nebola vhodná), na ktorej som delegátom predložil hodnotiacu správu ku každej z priorít. Niektoré z nich postupujú rýchlejšie, niektoré pomalšie, ale na všetkých sa pracuje.

V národnom centre budú trénovať všetci reprezentanti?

Centrum má dve haly, v každej môže byť umiestnených 16 stolov. Priestor môže byť oddelený alebo spojený. Je tu tiež kompletne zázemie, je na vysokej úrovni aj vďaka silnej finančnej podpore Ministerstva školstva, telovýchovy a mládeže, kraja a mesta. Postupne by malo prebrať funkciu centra

Pavel Širuček – jednotka českého rebríčka

České reprezentačné družstvo junioriek s bronzovou medailou z domácich ME mládeže 2019

pre všetkých reprezentantov. Zatiaľ zostávajú fungovať aj existujúce centrá (aj v Prahe), pretože to nechceme uponáhľať. Avšak už sťahujeme niektorých hráčov zo zahraničia, najmä ženy. Tiež budeme chcieť prilákať aj niektorých hráčov z východnej Európy.

Tento rok celý svet a s ním aj športová činnosť zasiahla pandémie koronavírusu COVID-19. Čo bolo pre vás podstatné počas zastavenia stolnotenisových aktivít?

Pôsobili sme hlavne dvoma smermi. Po prvé, vyriešiť situáciu okolo súťaží, pričom sme nechceli poškodiť jednotlivé družstvá. V rámci možností sme sezónu ukončili spôsobom, na ktorý sa prakticky nikto nesťažoval. V extralige sme namiesto majstrovských titulov odovzdali poháre za umiestnenie, aby sezóna nebola pre kluby totálne stratená. Pozitívne bolo aj to, že sme začali používať moderné technológie, či už ako výkonný výbor alebo tréneri v komunikácii s hráčmi. Uskutočňovali sme pravidelné videokonferencie. Na druhý polrok sme sa snažili naplánovať akcie tak, aby sa všetky do konca roka uskutočnili. Aby deti neboli ukrátené o mládežnícke majstrovstvá, posunuli sme ich na jeseň. Kalendár bude síce nahustený, ale želáme si, aby sme o naplánované súťaže neprišli. Síce je za tým veľká práca, ale snáď to zvládneme. Po druhé, nechceli sme odobrať peniaze trénerom. Povinnosťou trénerov bolo spolupracovať na rôznych projektoch. Tí, ktorí sú platení úplne alebo čiastočne z peňazí Českej asociácie stolného tenisu, sa okrem iného podieľali na veľkom projekte *Jednotný tréningový systém pre stolný tenis*, a to v štyroch vekových obdobiach mládeže (6 – 8, 8 – 11, 11 – 15 a 15 – 18 rokov). Jednotný výstup je zverejnený aj na našom metodickom webe. Taktiež sme od nich požadovali podnety k fungovaniu centier, čo by na ich práci zmenili a zlepšili. Aj pri tomto negatívnom vývoji sme našli pozitívne efekty.

Ako počas krízového obdobia prebiehala činnosť po tréningovej stránke?

Tí, ktorí mali tú možnosť, trénovali v súkromí. Väčšina hráčov trénovala fyzickú kondíciu. Niektorí reprezentanti umiestňovali svoje cvičenia aj na sociálne siete. Najaktívnejší bol Tomáš Polanský, tiež Karin Adámková a Dana Čechová. Tréningový výpadok bol síce zrejmý, ale mohli aspoň pracovať na kondičnej príprave. Všetko zlé je však na niečo dobré a každá kríza môže posilniť. Sezóna sa len posunula a aktívny odpočinok v tak nahustenom kalendári tiež nie je zlý. Aj keď reprezentanti mali tréningovú pauzu, počas prázdnin majú možnosť permanentne trénovať.

Bude mať pandémia a následná kríza ekonomický dopad na ČAS?

Naše dotačné programy bude po ekonomickej stránke poslednýkrát vyhodnocovať ministerstvo školstva, od budúceho roka už národná športová agentúra. Predpokladám, že sa postupne zmenia podmienky rozdeľovania tak, ako je to na Slovensku. Zväz tak dostane jednu dotáciu a môže si jej použitie rozdeliť podľa svojich potrieb. Obava zo

znižovania balíku peňazí však trvá. Pôvodný plán rátať so zvýšením rozpočtu pre šport do roku 2024 až na 1 % HDP, čo je nárast asi o 40 %. Už budúci rok mal byť nárast na 10 mld. korún (pozn. asi 383 mil. €), či to však tak bude, je otáznosť. Existuje aj názor, že sa rozpočet zníži o 20 %.

V auguste ste boli pripravení organizovať už tradičný turnaj ITTF World Tour Czech Open...

Turnaj chceme zorganizovať. Bol by to asi jediný turnaj, ktorý by bol schválený pred septembrovými ME ako regionálny turnaj, keďže nemôže byť otvorený pre všetky krajiny. Na turnaj čerpáme peniaze. Intenzívne rokujeme z ITTF, máme niekoľko podmienok na jeho organizáciu – chceme, aby boli hráčom udelené aspoň nejaké body do rebríčka, aby sme nemuseli mať rozhodcov z troch kontinentov, žiadame skrátenie o jeden deň a zrušenie povinnosti odohrať v posledný deň na jednom stole. Taktiež sme žiadali o príspevok o „príze money“. ITTF sa však obáva druhej vlny pandémie. Potrebujeme sa však už čoskoro rozhodnúť, najmä kvôli rezervácii hotelov. ITTF žiada aj oficiálne potvrdenie od hygienikov, ktoré momentálne riešime. **Pozn.: Turnaj bol rozhodnutím ITTF zrušený.**

V dôsledku pandémie boli olympijské hry presunuté na rok 2021. Pokiaľ sa budú môcť uskutočniť, koľkí českí stolní tenisti by sa mali na ne kvalifikovať? S akými cieľmi do Tokia pôjdete?

Na predošlých OH sme mali plný počet štyroch hráčov, aj teraz by sme boli radi, keby sa kvalifikovali aspoň dvaja až traja hráči. Každé jedno miesto na OH stolný tenis zviditeľní. Sme prvými náhradníkmi medzi družstvami, ale je asi nereálne, aby sme sa tam dostali. Hana Matelová a Pavel Šíruček majú podľa rebríčka ITTF reálnu šancu do Tokia ísť. Uvidíme, aká bude finálna kvalifikácia.

● text: Branislav Kalužný, foto: archív ČAS

Pred kvalifikačným stretnutím Hongkong – Česká republika o postup na OH do Tokia

95 ROKOV ORGANIZOVANÉHO STOLNÉHO TENISU NA SLOVENSKU

Populárny medzi priaznivcami, úspešný výsledkami

2. ČASŤ

Dňa 5. decembra 1938 vyšlo vládne nariadenie č. 70, ktoré zrušilo všetky telovýchovné organizácie na Slovensku. Nahradila ich jediná – Hlinkova garda. Tento radikálny akt sa udial v čase, keď sa na území Slovenska zakladali prvé športové zväzy, pričom celý proces vyvrcholil v marci 1939 konštituovaním ich riadiacej páky – Slovenskej ústrednej športovej rady. Našťastie, športové zväzy nečakal osud telocvičných spolkov. Právomoci im, hoci v obmedzenom režime, zostali a naskytla sa aj príležitosť vystupovať na medzinárodnom poli.

ŠK Bratislava – majster Slovenska v roku 1942, zľava hore: Horváth, Morávek a Matrac, zľava dole: J. Benedek, Fillo a V. Benedek

Dňa 10. decembra 1939 sa v bratislavskej kaviarni Metropol uskutočnilo ustanovujúce zhromaždenie Slovenského table-tenisového zväzu (neskôr premenovaného na stolnotenisový), a to za účasti zástupcov klubov ŠK Trenčianske Teplice, ŠK Baťa Bošany, Slávia Prešov, TTS Trenčín, Haladás Prievoz a bratislavských klubov YMCA, PTE, ŠK Ružinov, MTE, VAS a DSK. Predsedom sa stal Gejza Azor (1887 – 1961) a zväzovým kapitánom Fridrich Lederer. V roku 1942 vystriedal Azora vo funkcii Karol Morávek, do roku 1936 najlepší slovenský hráč. Ten viedol zväz do roku 1945, teda v čase najväčších úspechov Slovenska na medzinárodnej stolnotenisovej scéne. Spoločne s nehrajúcim kapitánom reprezentácie Vladimírom Horváthom, bývalým hráčom TTS Trenčín, PTE, ŠK Bratislava a YMCA Bratislava, sa zaslúžili na Slovensku o úspešnú etapu i popularitu hry s najmenšou loptičkou.

„Šport riadený Slovenským sväzom stolného tenisu (SSST) sa v rokoch 1939 až 1944 prejavil ako najagilnejší a najpracovitejší na Slovensku“, hodnotila domáca športová tlač koncom roka 1944. A mala pravdu, pretože v rokoch 1941 až 1944 odohrala slovenská stolnotenisová reprezentácia 15 medzištátnych zápasov s bilanciou 6 víťazstiev a 9 prehíer, keď súpermi slovenských výberov boli reprezentácie Chorvátska (päťkrát), Maďarska (trikrát), Rumunska (dvakrát), Nemecka (dvakrát), Španielska, Švédska a Južného Švédska. Bratislava sa stala dejiskom medzištátnych zápasov osemkrát, zvyšok sa odohral vonku. Bilanciu mužov doplnili tri stretnutia žien

– proti Rumunsku, Nemecku a Maďarsku, s jedným víťazstvom a dvoma prehrami. Najlepší stolný tenis sa hral v hlavnom meste Slovenska a veľkej obľube sa tešili medzimiestské stretnutia Bratislavy so súpermi z Viedne, Bilbaa, Berlína, Örebro, Jönköpingu, Budapešti či Barcelony. Štatistiky hovoria o šestnástich medzimiestských dueloch s výbornou bilanciou – 14 výhier a 2 prehry.

Slovenská reprezentácia disponovala v rokoch 1939 – 1944 skutočne skvelými hráčmi, ktorých zvučné mená rešpektovalo aj zahraničie. Bol medzi nimi aj Ján Kollárik, postupne hráč ŠK Baťovany, HG Šimonovany a OAP Bratislava, päťnásobný majster Slovenska vo dvojhre a trojnásobný vo štvorhre, bez ktorého si reprezentáciu prakticky nebolo možné predstaviť. Tlač vtedy Kollárika charakterizovala ako bystrého a pohyblivého hráča, ako aj majstra rýchleho úderu s prednosťou forhendového útoku. Koncom roka 1942 prišiel z Chorvátska na Slovensko Max Marinko, ktorý sa stal hráčom ŠK Bratislava, slovenským reprezentantom a domácou jednotkou vo dvojhre. Vynikal bojovnosťou, hráčskou istotou a rozhľadom. Hrával veľkou korkovou raketou, ktorou dokázal odvracať tie najprudšie útoky súpera. Vzápätí prechádzal do protiútokov a prudko umiestňoval loptičky. Pretrhol Kollárikovu šnúru domácich titulov vo dvojhre a sám ho v roku 1944 získal, pričom tie ďalšie vybojoval po skončení 2. svetovej vojny. Marinko zaslúžene zaradili medzi výrazné hráčske osobnosti európskych stolov. Treťou excelentným hráčom reprezentácie bol František Tokár, ktorý začínal v Saleziánskom ústave v bratislavskom Ružinove. Počas svojej neobyčajne dlhkej kariéry sa stal najúspešnejším slovenským stolným tenistom histórie, keď jeho najúspešnejším obdobím kariéry bol koniec štyridsiatych a prvá polovica päťdesiatych rokov 20. storočia. Už v prvej polovici štyridsiatych rokov písala tlač o Tokárovi ako o „obrovskom talente, ktorému aj zahraniční odborníci prorokujú tú najružovejšiu budúcnosť.“ Ako sa ukázalo, naozaj sa nemýlili. (pozri str. 22).

Túto skvelú trojicu dopĺňali ďalší. Znovu začal hrať Karol Morávek, výborný bol Adolf Bořuta, povestný obránar z Ružinova (neskôr hráč ŠK Bratislava), kvality dokazoval Fridrich Lederer a presadili sa aj ďalší, najmä Venutti, Fillo, Šimboch, Čepčáni, Türk, Žák, Krchňák, Hrčka, Kormúth, Baláži, bratia Benedekovci, Bursíkovci, Kšiňanovci atď. Medzi ženami vynikali Adelsbergerová, Sergovítsová, Wipplerová (všetky z Dynama Nobel Bratislava) a Urszíniová z MTE, ktoré získali tituly majsteriek Slovenska vo dvojhre v rokoch 1941 až 1944 (v rokoch 1939 a 1940 sa ženská dvojhra na majstrovstvách Slovenska nehrala). Nemožno nespomenúť, že v Bratislave rozbiehal svoju mimoriadne úspešnú kariéru aj neskorší mnohonásobný majster sveta z Maďarska Ferenc Sidó, ktorého začiatky sú späté so Saleziánskym ústavom a s PTE Bratislava, pričom

sa stal aj dorasteneckým majstrom Slovenska vo dvojhre a reprezentantom Bratislavy.

Potvrdením absolútnej dominancie hlavného mesta Slovenska v stolnom tenise v rokoch 1939 až 1944 je aj zoznam majstrov Slovenska v tímových súťažiach družstiev. Tituly si medzi sebou rozdelili bratislavské družstvá ŠK Ružinov (1938/1939), YMCA (1939/1940), Dynamo Nobel (1940/1941), ŠK (1941/1942 a 1943/1944) a OAP (1942/1943). V súťažnom ročníku 1944/1945 sa ligová súťaž kvôli 2. svetovej vojne už nehrala. Z mimobratislavských klubov patrili medzi výkonnostne silné ŠK Baťa Šimonovany, ŠK Handlová, TTOGŠ Malacky, TTO Oratórium Trnava a ďalšie.

Rozbehnuté stolnotenisové Slovensko preslávili v rokoch 1943 a 1944 dve veľmi úspešné medzinárodné podujatia – dva ročníky Dunajského pohára. Tie ulahodili aj tým najnáročnejším „fajnšmekrom“, pretože poskytli kvalitné hrácke obsadenie zahraničnými i domácimi hviezdami, vynikajúcu úroveň hry s gradujúcimi výkonmi a búrlivú atmosféru vo fanúšikmi nabitých priestoroch hotela Tatra, resp. Reduty.

Stolnotenisová špička z Maďarska, Nemecka, Chorvátska, Slovenska (v prípade druhého ročníka v roku 1944 aj Rumunska) predvádzala výkony, ktoré dvíhali nadšené publikum zo sedadiel v súťažiach družstiev i jednotlivcov. Jozef Jedľovský, autor prvej slovenskej publikácie *Stolný tenis* a sám hráč stolného tenisu, zaradil vtedy Slovensko spoločne s Chorvátskom na druhé až tretie miesto európskeho rebríčka, hneď za vedúce Maďarsko.

O popularite športu s celuloidovou loptičkou na Slovensku v tomto období svedčí aj podstatný nárast členskej základne ako zrkadla záujmu o tento šport vo všetkých vekových kategóriách. Kým v roku 1939 bolo na Slovensku iba 16 oddielov asi so stovkou

Reprezentačné tímy žien a mužov Slovenska v Budapešti roku 1943

hráčov, ku koncu roka 1941 bolo činných už 28 klubov s takmer 300 hráčmi (z toho 10 klubov pôsobilo v Bratislave). Ku koncu roka 1944 registroval zväz 86 klubov s počtom 750 hráčov. Pozitívnym momentom sa stalo zakotvenie stolného tenisu na stredných školách a organizovanie pravidelných domácich súťaží zvyšovalo úroveň hry i členskú základňu, pričom kluby si sami vychovávali mladých hráčov. Stolný tenis sa v období existencie Slovenskej republiky v rokoch 1939 až 1944 prezentoval ako veľmi dynamický šport s čulými medzinárodnými stykmi a bohatým programom.

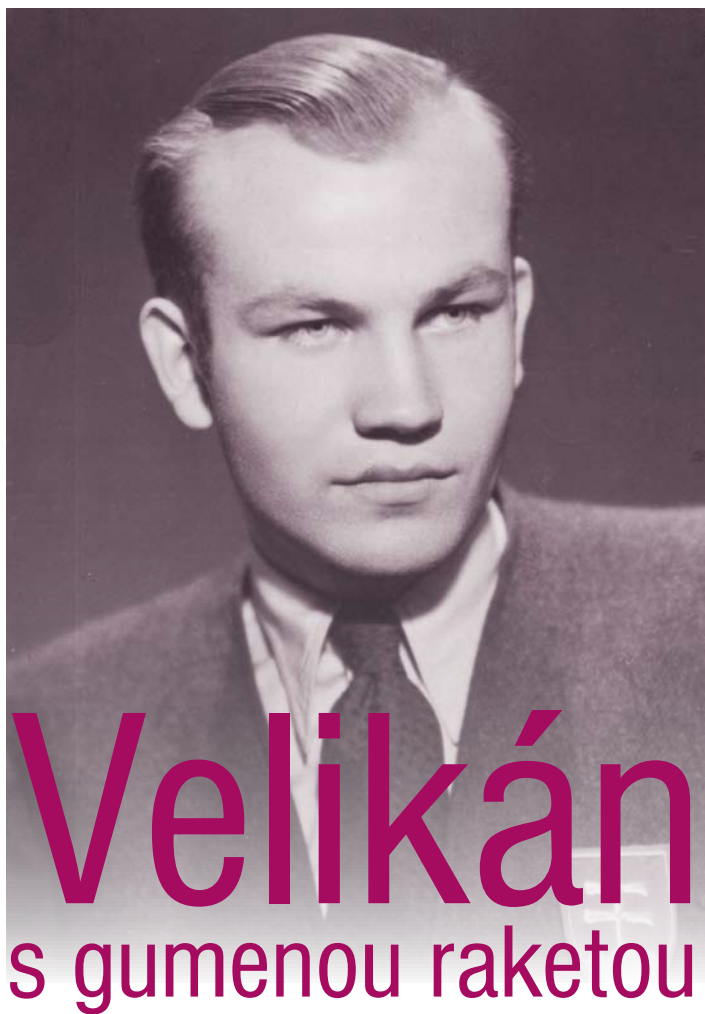
pokračovanie v čísle 3/2020

● text: Igor Machajdík, foto: archív autora

Slovenská mužská stolnotenisová reprezentácia v roku 1943, zľava: Tokár, Morávek, Horváth, Kollárik a Bořuta

FRANTIŠEK TOKÁR – NAJÚSPEŠNEJŠÍ SLOVÁK V HISTÓRII

Velikán s gumenou raketou

Slovenský stolný tenis v jeho 95-ročnej histórii preslávilo niekoľko desiatok výnimočných hráčov a hráčok, ale nad všetkými vysoko vyčnieva jedno meno – František Tokár. Jediný Slovák, ktorý sa môže pyšiť titulom „celuloidového“ majstra sveta – a to hneď päťkrát! Počas posledných päť rokov slovenskej stolnotenisovej storočnice pri dnešnej konkurencii a vyrovnanosti svetovej stolnotenisovej špičky ho nemá šancu nikto v slovenskom drese predstihnúť a ani sa čo i len priblížiť k jeho hviezdnej kariére. Pravdepodobne bude teda aj najlepším slovenským stolným tenistom storočnice nášho športu.

Vráťme sa však späť k začiatkom nášho stolnotenisového velikána. František Tokár sa narodil 25. mája 1925 v miestnej časti Beladíc – vo Veľkých Chrašťanoch neďaleko Nitry. Keďže sa jeho rodičia presťahovali za prácou do Bratislavy, lavice základnej školy už „šúchal“ na Jakubovom námestí. Túžil byť slávnym futbalistom, ale hral dobre aj hokej a volejbal. Ako deväťročný „objavil“ aj stolný tenis a ten sa mu stal osudový. Jozef Paulík, ctihodný páter a tréner v jednej osobe v Saleziánskom ústave v Ružinove na dnešnej Miletičovej ulici, rýchlo postrehol v malom nezbedníkovi veľký talent, ale aj nevšednú citlivosť, cieľavedomosť a vytrvalosť. Zatiaľ čo si jeho rovesníci prišli k Saleziánom iba zahrať, mladý Fero, ako ho všetci familiárne volali, začal naozaj systematicky trénovať. Už ako dvanásťročný sa stal v drese ŠK Ružinov mládežníckym majstrom Bratislavy a ako pätnásťročný vyhral rovnakú súťaž aj medzi

dospelými, keď vo finále zdolal favorizovaného Jána Kollárika. Dnes to znie neskutočne, ale trénoval viac ako súčasná stolnotenisová omladina – päť až sedem hodín denne. Nie náhodou dostal veľmi rýchlo pozvánku do mužskej reprezentácie Slovenska. Jeho športová výkonnosť akcelerovala najmä po príchode hráča svetových kvalít Chorváta Maxa Marinka, ktorý strávil vojnové roky v hlavnom meste Slovenska. Vďaka nemu výrazne vzrástla kvalita tréningového procesu aj sila slovenskej stolnotenisovej reprezentácie.

František Tokár hrával s klasickou gumenou raketou. Jeho hru vtedajší experti charakterizovali ako čopovanú defenzívu s rýchlym výpadovým útokom. To všetko bolo umocnené taktickým myslením a schopnosťou nemilosrdne využiť aj najmenšie zaváhania súperov. Tokár prežil vojnové obdobie v ŠK Bratislava a výrazne sa podieľal na medzinárodných úspechoch slovenského tímu, ktorým v tom čase absolvoval množstvo stretnutí s významnými súpermi.

Po skončení 2. svetovej vojny v roku 1945 sa František Tokár raketovo prepracoval do reprezentácie Československa, v ktorej patril ďalších dvanásť rokov medzi jej stabilné opory. V tomto období medzi českými a súčasne aj svetovými osobnosťami stolného tenisu, ako boli legendárni Bohumil Váňa, Ivan Andreadis, Ladislav Štípek, Václav Tereba, Adolf Šlár a ďalší, dosiahol svoje najcennejšie úspechy. Stal sa päťnásobným majstrom sveta, z toho štyrikrát ako člen družstva ČSR (1947, 1948, 1950 a 1951) a raz vo štvorhre spolu s Čechom Ivanom Andreadisom (1949).

Na svetových šampionátoch získal ešte aj ďalších päť cenných kovov – striebro v družstvách (1949) a vo štvorhre s I. Andreadisom (1950), bronz vo štvorhre s L. Štípkom (1951) a dvakrát za súťaž družstiev (1953 a 1957). Vo svetových stolnotenisových rebríčkoch bol dlhé obdobie veľmi vysoko – 8. miesto (v roku 1948), 10. (v roku 1950), 12. (v roku 1951) a 9. (v roku 1953). Keďže v tom čase bola v Československu enormne silná konkurencia najmä v mužskej zložke, František Tokár sa stal majstrom ČSR v dvojhre iba jediný raz – v roku 1948. V tom istom roku vyhral aj štvorhru (spolu s M. Marinkom), pričom tajomník klubu ho vtedy za odmenu zobral na večeru. Keď sa stal neskôr prvýkrát majstrom sveta, funkcionári mu odovzdali tri metre kvalitnej látky na šaty. Krajčírka si však už musel nový šampión zaplatiť sám...

František Tokár bol dlhé roky nedostupnou slovenskou jednotkou. Získal celkovo osemnásť titulov majstra Slovenska, z toho štyri v dvojhre (1945, 1951, 1957 a 1958). Stolnému tenisu sa venoval v rôznych mestách a súťažiach prakticky až do dôchodkového veku (v Bratislave, Košiciach, Nitre či Dunajskej Strede). Ako hrajúci tréner 1. triedy vychovával najmä mladé talenty a propagoval stolný tenis medzi mládežou. V rokoch 1992 až 1993 bol čestným predsedom Slovenského stolnotenisového zväzu. Ako jediný Slovák je dodnes v Japonsku v Sieni slávy svetového stolného tenisu. Patrí mu aj čestné miesto v Swaythling Club International – v prestížnom klube, kde sú združení bývalí majstri sveta, ale aj úspešní tréneri, rozhodcovia a funkcionári. Jeho meno je dnes aj na putovnom pohári, ktorý každoročne získava majster Slovenska v dvojhre mužov. Ak by chceli Tokárovi fanúšikovia vidieť cenné suveníry z jeho pozostalosti a najmä vzácne stolnotenisové medaily, nájdú ich v Mestskom múzeu v Bratislave (v súčasnosti sú, žiaľ, iba v depozitári). Plaketa zo Sieni slávy z japonského Tokia má dnes svoje dôstojné miesto v Sieni slávy slovenského stolného tenisu v Národnom stolnotenisovom centre v bratislavskej Rači. Najvýraznejšia postava histórie slovenského stolného tenisu nás navždy opustila 29. októbra 1993 v Bratislave a je symbolické, že by sa v tomto roku dožila deväťdesiatpäťky, podobne ako slovenský stolný tenis.

● text: Zdenko Kríž, foto: archív SSTZ

Tomáš Jančí a Roland Vími novými členmi Siene slávy SSTZ

Po minuloročnej premiére Slovenský stolnotenisový zväz na začiatku tohto roka opäť slávnostne oceňoval najlepších stolných tenistov za rok 2019 vo viacerých kategóriách, pričom ani tentokrát nechýbalo vyhlásenie nových laureátov do Siene slávy Slovenského stolnotenisového zväzu. V rámci vyhlasovania výsledkov ankety SSTZ tak pribudli do Siene slávy SSTZ ďalšie dve hrácke stolnotenisové osobnosti – Tomáš Jančí a Roland Vími.

Najvýznamnejším úspechom z porevolučného obdobia bol zisk bronzovej medaily na MS v japonskej Čibe v roku 1991 medzi družstvami mužov. Tím Československa v zložení Petr Korbel, Tomáš Jančí, Roland Vími, Milan Grman a Petr Javůrek dosiahol vo štvrtfinále historické víťazstvo nad svetovou veľmocou Čínou a postúpil do semifinále. Čína tak druhýkrát v histórii odišla z MS bez medaily, prvýkrát pri svojej prvej účasti na MS v roku 1953. V rámci vyhlasovania výsledkov ankety SSTZ tak do Siene slávy Slovenského stolnotenisového zväzu uviedli dvoch členov z tohto úspešného československého družstva – Tomáša Jančího a Rolanda Vímiho.

Tomáš Jančí

Tomáš Jančí sa svojimi vynikajúcimi výsledkami na prelome osemdesiatych a deväťdesiatych rokov 20. storočia zaradil medzi výrazné osobnosti v Československu. Rodák z Bratislavy prežil svoje detstvo v Malackách a v pätnástich rokoch sa presťahoval do Bratislavy. K stolnému tenisu ho v klube Strojár Malacky priviedol jeho otec. Potom prešiel do ŠŠS v Bratislave a neskôr do bratislavskej Lokomotívy, kde ho trénoval Milan Mach. V roku 1987 sa stal reprezentantom Československa. Po štarte na juniorských ME v Holandsku sa rýchlo prepracoval medzi československú elitu. V roku 1988 a 1991 sa stal majstrom Československa vo dvojhrách a neskôr bol aj sedemnásobným majstrom Slovenska v súťažiach jednotlivcov. Od roku 1988 až do roku 1992 bol na čele československého rebríčka. Jeho životným úspechom je bronz za 3. miesto v súťaži družstiev na MS v roku

1991 v japonskej Čibe, kde Československo vo štvrtfinále porazilo Čínu. V súčasnosti sa venuje trénerskej činnosti a výchove mládeže.

Roland Vími

Podobne ako o rok starší Tomáš Jančí, aj Roland Vími patril na rozhraní osemdesiatych a deväťdesiatych rokov 20. storočia medzi najlepších hráčov nielen na Slovensku, ale aj v Československu. Zriedkavým talentom obdarený stolný tenista dokázal zložiť množstvo súperov, nevynímajúc ani suverénnych Ázijčanov. Razantne lietajúce obojstranné topspiny z jeho „ľahkej zlatej ruky“, privádzali protihráčov často priam do zúfalstva. Pre slovenský i svetový stolný tenis bolo nenahraditeľnou škodou, že vo veku 25 rokov zasiahli do jeho slubne rozbehutej kariéry zdravotné problémy. Rodák z Trhovej Hradskej získal svoju prvú zlatú medailu na majstrovstvách Slovenska dospelých už ako dvanásťročný. V roku 1989 sa stal majstrom Československa vo dvojhre mužov, o rok neskôr vyhral federálny šampionát v mixe (s J. Mihočkovou). V roku 1991 na MS v japonskej Čibe zažiaril ako člen družstva Československa, ktoré po víťazstve nad favorizovanou Čínou získalo nečakané bronzové medaily. Vo svojej zbierke má aj tri víťazstvá zo Superligy – dve v drese ŠKST Bratislava a jedno za maďarský celok Kiskünnfelégyháza. Bol aj účastníkom OH 1992 v Barcelone. Je držiteľom zlatého odznaku SSTZ a plaket SOV. Je aj členom prestížneho Swaythling Clubu International. Napriek zdravotným problémom až doteraz stále trénuje s mladými hráčmi a boduje v 6. lige.

● text: Tibor Kollár, foto: archív SSTZ

ČLENOVIA SIENE SLÁVY SLOVENSKÉHO STOLNOTENISOVÉHO ZVÄZU

HRÁČI

František Tokár

(* 25. 5. 1925 – † 29. 10. 1993)

Max Marinko

(* 16. 9. 1916 – † 20. 8. 1975)

Alica Grofová-Chladeková

(* 2. 4. 1952)

Vladimír Miko

(* 22. 3. 1943 – † 30. 12. 2017)

Renáta Kasalová

(* 5. 3. 1969)

Štefan Kollárovits

(* 11. 5. 1945)

Milan Grman

(* 25. 8. 1969)

Viliam Polakovič

(* 19. 10. 1943)

Ján Kollárik

(* 16. 2. 1921 – † 8. 9. 2006)

Valentina Popová

(* 21. 11. 1960)

Tomáš Jančí

(* 31. 7. 1968)

Roland Vími

(* 21. 6. 1969)

TRÉNERI A FUNKCIONÁRI

Peter Krchňák

(* 14. 10. 1928 – † 1. 8. 2007)

Milan Mach

(* 27. 7. 1930 – † 13. 2. 2016)

Pavol Hájek

(* 24. 7. 1920 – † 18. 10. 2004)

Gustáv Šturdík

(* 11. 5. 1921 – † 23. 1. 1984)

Ernest Demetrovič

(* 29. 9. 1934 – † 4. 5. 2013)

Jozef Goláš

(* 11. 3. 1941)

Joe Veselsky

(* 20. 10. 1918)

Športoví odborníci – tréneri v praxi a ich konfrontácia s rôznymi právnymi situáciami

Predstavme si, že počas súčasnej aktuálnej spoločenskej situácie zamestnávateľ prepustí z práce v automobilovom priemysle bežného trénera stolného tenisu (vykonávajúceho športovú činnosť zväčša popri svojom hlavnom zamestnaní). Tréner tak logicky zamieri na úrad práce v snahe zaevidovať sa do evidencie uchádzačov o zamestnanie a s cieľom čerpať podporu v nezamestnanosti vyplácanú sociálnou poisťovňou, pre ktorú je oznámenie o zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie smerodajné pre vyplácanie uvedenej dávky. Tréner si tak podá žiadosť a čaká na oznámenie príslušného úradu. Podaním sa spustí proces správneho konania, ktoré bude pre jeho ďalší ekonomický „osud“ mimoriadne dôležitý, nakoľko s podporou v nezamestnanosti počíta.

Právnych vzťahov nie je nikdy dosť

Je potrebné uviesť, že súčasná platná úprava umožňuje výkon činnosti

trénera v rôznych právnych vzťahoch. Ako športový odborník môže totiž podľa § 6, ods. 3 zákona o športe vykonávať činnosť športového odborníka:

- a) ako podnikanie,
- b) na základe zmluvy o výkone činnosti športového odborníka,
- c) na základe pracovnoprávnneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu,
- d) ako dobrovoľník) alebo
- e) bez zmluvy.

V praxi sme sa však v rôznych športových odvetviach a kluboch stretli aj s rôznymi inými právnymi vzťahmi, ktoré zákon ani nepozná, resp. vzťahmi, ktoré by za súčasnej právnej úpravy nemali požívať ani právnu ochranu. Navyše, tréner môže vykonávať športovú činnosť súčasne so svojim hlavným civilným zamestnaním (najčastejší prípad) alebo sa pohybovať vo sfére profesionálov, kde je príjem z tejto športovej činnosti jeho jediným príjmom.

Prvý potenciálny problém

Ako športový odborník je tréner zapísaný v registri fyzických osôb (FO) v športe. Ak pracuje s mládežou, zápis je určite potrebný, keďže podľa legislatívy je jednou z podmienok pre túto činnosť výpis z re-

gistra trestov. Bez neho národný športový zväz trénera do informačného systému športu (ISŠ) nezapíše. Už samotný zápis trénera v registri fyzických osôb (bez zisťovania ďalších skutočností) môže spôsobiť zistenie úradu práce, že výpisom z registra FO v športe je preukázané jeho oprávnenie na výkon činnosti, a teda pre zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie (UoZ) sa budú skúmať ďalšie podmienky. Totiž, ak by ho do evidencie UoZ nezaradili, príde o možnosť získania podpory v nezamestnanosti. K tomu si sám musí platiť zdravotné poistenie, čo už pre neho môže byť vážny existenčný problém. Čo však v prípade, ak v tomto registri zapísaný je, ale nevykonáva žiadnu činnosť, a nemá uzatvorený ani žiadny zmluvný vzťah.

Trénera podnikateľa do evidencie nezaradia

Ak by však nami uvedený „modelový“ tréner vykonával svoju činnosť formou SZČO, do evidencie ho v žiadnom prípade nezaradia, hoci prišiel o svoj hlavný príjem vo svojej civilnej práci (automobilke). Podľa § 5, ods. 1 zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti totiž samostatne zárobkovo činná osoba na účel tohto zákona je fyzická osoba, ktorá:

- a) je spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, konateľom alebo členom dozornej rady spoločnosti s ručením obmedzeným, členom predstavenstva alebo dozornej rady akciovej spoločnosti alebo jednoduchej spoločnosti na akcie, alebo prokuristom podľa osobitného predpisu,

b) prevádzkuje živnosť podľa osobitného predpisu,

c) vykonáva činnosť podľa osobitných predpisov.

A práve výkon trénera – podnikateľa bude s najväčšou pravdepodobnosťou posúdený príslušným úradom práce ako výkon činnosti podľa osobitného predpisu, na základe čoho nebude do evidencie UoZ zaradený. Z tohto pohľadu je preto potrebné vopred myslieť aj na to, že ak tréner – podnikateľ napr. už reálne nevykonáva svoju činnosť, mal by si vo vlastnom záujme výkon činnosti pozastaviť alebo ju ukončiť. Pre posúdenie podmienok zaradenia do evidencie UoZ bude smerodajný aktuálny stav jeho zápisu v registri FO v športe.

Tréner môže predložiť zmluvy aj podľa ďalších právnych predpisov

Tu však pri tréneroch môžeme naraziť na potenciálny problém. Podľa § 6, ods. 1 zákona o službách zamestnanosti č. 5/2004 Z. z. uchádzač o zamestnanie (tréner) na účel tohto zákona je občan, ktorý môže pracovať, chce pracovať, hľadá si zamestnanie a je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu (ďalej len evidencia uchádzačov o zamestnanie), a ktorý

- a) nie je zamestnanec,
- b) nie je v pracovnoprávnom vzťahu na základe dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru¹² alebo nevykonáva zárobkovú činnosť na základe právneho vzťahu podľa osobitného predpisu¹³, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak,
- c) neprevádzkuje alebo nevykonáva samostatnú zárobkovú činnosť,

d) nevykonáva zárobkovú činnosť v členskom štáte EÚ alebo inde v zahraničí.

Dôležité je najmä to, ak nevykonáva zárobkovú činnosť na základe osobitného predpisu (písmeno b), ktorým sa v zmysle zákonného odkazu rozumie napr. Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník. Ak teda napr. tréner preukáže výkon činnosti zmluvou podľa občianskeho zákonníka (čo už je dnes samo osebe diskutabilné, a to vzhľadom na ustanovenie možnosti právneho vzťahu podľa § 6, ods. 3 zákona o športe), aj v tomto prípade s najväčšou pravdepodobnosťou tréner nebude do evidencie UoZ zaradený.

Úrad si môže dôležité skutočnosti preveriť aj z vlastného podnetu

Treba myslieť aj na to, že tieto skutočnosti (nepredloženie zmluvného vzťahu trénera) sa neoplatí zatajovať. Úrad práce si môže svojou vlastnou činnosťou – skúmaním podmienok potrebných pre zaradenie do UoZ vyžiadať informácie aj priamo od športovej organizácie – klubu, či národného športového zväzu. V takom prípade môže prísť (po zatajení rozhodných skutočností) pre trénera nepríjemné zistenie spätného vyradenia, s následkom povinnosti uchádzača o zamestnanie doplatiť si zdravotné poistenie často aj v stovkách eur, keďže počas evidencie platí za trénera zdravotné poistenie štát.

Každý právny vzťah je potrebné posúdiť individuálne

Ďalšou možnou situáciou je tréner, ktorý by predložil zmluvu o výkone dobrovoľníckej činnosti s dohodnutou zákonnou hodinovou náhradou za stratu času, neprevyšujúcou zákonný rámec. Je potrebné uviesť, že náhrada za stratu času dobrovoľníka a odmena trénera sú rozdielne pojmy, čo by sa preto malo posúdiť individuálne. Ešte viac by to bolo zložitejšie vtedy, ak by bola v dobrovoľníckej zmluve dohodnutá náhrada vo výške presahujúcej minimálnu hodinovú mzdu, keďže nie každému sú ustanovenia zákona o dobrovoľníctve dokonale známe.

Aby sme boli detailní...

Ako sme už spomenuli, tréner môže vykonávať činnosť aj na základe pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu. V tejto súvislosti poukazujeme na to, že podľa § 6, ods. 1 zákona o službách zamestnanosti, uchádzač o zamestnanie môže byť v pracovnoprávnom

vzťahu na základe dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru¹², ak trvanie tohto pracovnoprávneho vzťahu nepresiahne v úhrne 40 dní v kalendárnom roku, a ak mesačná odmena nepresiahne v úhrne sumu životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu podľa osobitného predpisu^{13a} platnú k prvému dňu kalendárneho mesiaca, za ktorý sa preukazuje výška odmeny u zamestnávateľa. V takomto prípade sa skúma príjem trénera. O tom, či bude alebo nebude zaradený do evidencie UoZ, rozhodne skutočnosť, či jeho príjem z dohody presahuje rozhodujúcu sumu, resp. či počet dní výkonu jeho činnosti nepresiahol 40 dní v roku.

Oslovili sme aj ústredie práce...

Z dôvodu korektnosti informácií a otázok uvedených v tomto článku sme oslovili aj Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny SR, konkrétne odbor sprostredkovateľských služieb, oddelenie správneho konania. Ten, sumarizujúc uvedenú problematiku, konštatoval:

„Pre účely zákona o službách zamestnanosti sa v prípade športového odborníka posudzuje, na základe akého právneho vzťahu túto činnosť vykonáva.

1. Ak občan činnosť športového odborníka vykonáva na základe pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu, alebo ako samostatne zárobkovo činná osoba, prípadne na základe právneho vzťahu podľa osobitného predpisu (napr. Obchodný zákonník, Občiansky zákonník), tak potom mu táto skutočnosť bráni v zaradení do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

2. Občan, ktorý vykonáva činnosť športového odborníka na základe pracov-

noprávneho vzťahu na základe dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru, môže byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie za predpokladu splnenia podmienok podľa § 6, ods. 2, písm. a) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti (posudzuje sa príjem a dĺžka trvania dohody).

3. Občan, ktorý vykonáva činnosť športového odborníka ako dobrovoľník podľa zákona č. 406/2011 Z. z. o dobrovoľníctve, môže byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

4. Občan, ktorý vykonáva činnosť športového odborníka bez zmluvy a zároveň bezodplatne, môže byť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Na záver

Účelom tohto článku nie je podať vyčerpávajúci prehľad všetkých právnych vzťahov, kedy tréner môže realizovať výkon športovej činnosti. Cieľom je poukázať na rôzne aspekty posudzovania jeho právneho vzťahu v prípade, že sa ocitne v neľahkej životnej situácii straty príjmu, kde následne očakáva, že štát po strate zamestnania podá pomocnú ruku. Tu však treba byť korektný a poukázať na skutočnosť, že aj keď pri rozhodovaní môžeme čiastočne zohľadniť pojem správnej úvahy, každý štátny orgán má svoje rozhodovacie limity dané predpismi, ktoré je potrebné dodržiavať. Dôležité je však to, aby každý tréner ako uchádzač o zamestnanie bol posudzovaný podľa príslušnej právnej normy a v súlade s princípmi správneho konania. S týmito otázkami sa v súčasnosti budeme stretávať čoraz viac, keďže sa v súvislosti s aktuálnou spoločenskou situáciou očakáva, že do evidencie UoZ pribudne aj viacero trénerov.

● text: Daniel Fink, foto: Jozef Štefunko

Rozhodcovský zbor na tohtoročných majstrovstvách Slovenska jednotlivcov – mužov a žien

Majstrovstvá Slovenska z pohľadu rozhodcu

V dňoch 28. februára až 1. marca 2020 sa v Národnom stolnotenisovom centre v Bratislave-Rači uskutočnili Majstrovská Slovenska jednotlivcov mužov a žien a Majstrovstvá Slovenska jednotlivcov mužov a žien do 21 rokov (U21). Majstrovstvá Slovenska sú pre hráčov jedným z vrcholných podujatí sezóny. Nikdy na ňom nie je núdza o zaujímavé zápasy a vypäté momenty, a ani aktuálny šampionát nebol z tohto hľadiska výnimkou.

Už niekoľko rokov prebiehajú majstrovstvá počas troch dní. Prvý deň sa začínajú základnými skupinami súťaží mužov a žien do 21 rokov (U21) a následne sa v ten istý deň pokračuje kvalifikáciou do hlavnej súťaže dospelých. V tejto súvislosti je namieste diskusia, či by sa majstrovstvá mužov a žien U21 nemali konať samostatne v inom termíne. V súčasnosti však pretrvávajú konsenzus, aby sa oba turnaje hrali súčasne. Naproti tomu sa organizovanie kvalifikácie pred hlavnou súťažou stretáva prevažne s pozitívnou odozvou, keďže sa tým vytvára priestor pre viacerých hráčov a hráčky na kvalitnú konfrontáciu a následnú priamu možnosť vybojovať si účasť v hlavnej súťaži.

Pokiaľ hodnotíme kvalifikáciu ako samostatný turnaj, možno konštatovať, že herná úroveň sa v porovnaní s predchádzajúcim obdobím každý rok zvyšuje, a to aj vďaka vyššej účasti hráčov. Spočiatku sa kvalifikácia hrala iba skupinovým systémom, avšak už tretí rok v rade sa mužská kvalifikácia hrá dvojstupňovým systémom, t. j. skupinovým systémom a následným barážovým kolom,

z ktorého víťazi postupujú do hlavnej súťaže. Uvedený hrací systém sa osvedčil aj vďaka tomu, že zápasy v baráži sú vyrovnanejšie, a teda divácky atraktívnejšie. Naproti tomu, v základných skupinách môžeme vidieť zápasy hráčov s pomerne veľkým kvalitatívnym rozdielom. Na rozdiel od mužov sa kvalifikácie žien sa v ostatných ročníkoch zúčastňuje menej hráčok, z toho dôvodu sa hráva len skupinovým systémom. Zostáva nám len veriť, že v budúcnosti sa účasť žien v kvalifikácii bude zvyšovať.

Okrem systému kvalifikácií prešiel slovenský šampionát v posledných rokoch určitým vývojom a do turnaja sa implementovali viaceré menšie zmeny s cieľom zvýšiť nielen športovú, ale aj reprezentačnú úroveň tohto podujatia.

Pred štyrmi rokmi sa podľa vzoru medzinárodných turnajov začalo aj u nás s organizovaním tzv. Call Area, priestoru pre hráčov a rozhodcov, ktorý sa už stal štandardom. Aj hráči, ktorí sa medzinárodných turnajov pravidelne nezúčastňujú, si na prípravu zápasu s pobytom v „Call Area“

už zvykli. Činnosť v tomto priestore má pozitívny vplyv na priebeh turnaja, keďže viaceré otázky a nezrovnalosti (napr. kontrola rakiet či výber loptičiek) sa vyriešia už pred zápasom. Nie je tak potrebné ich riešiť priamo v hracom priestore a hráči po vstupe do kurtu môžu svoje zápasy začať v čo najkratšom čase. Zaujímavejšie je to aj pre divákov, nakoľko bez predzápasovej prípravy sa zápasy môžu začať bez zdržania. Od roku 2018 sa „Call Area“ realizuje aj počas kvalifikácie či majstrovstiev U21.

Súčasťou „Call Area“ bolo už druhýkrát aj pracovisko pre kontrolu rakiet (Racket Control). Sú tu sledované všetky predpísané parametre rakety v súlade s pravidlami ITTF, vrátane chemických výparov z potahov. Za zmienku stoja aj niektoré štatistické údaje. Počas celého turnaja bolo vykonaných spolu až 266 kontrol, pred každým hracím kolom bolo skontrolovaných 6 až 10 rakiet vybraných náhodným výberom tak, aby raketa každého účastníka bola skontrolovaná aspoň jedenkrát počas majstrovstiev, vrátane kvalifikácie a majstrovstiev U21. Od štvrťfinálových zápasov a semifinálových zápasov U21 bola kontrola rakiet povinná pre všetkých hráčov. Viacero hráčov dokonca využilo možnosť dobrovoľnej kontroly pred turnajom, čo je určite pozitívne. Aj vďaka častejším kontrolám možno vidieť, že sa kvalita rakiet zlepšuje, a zároveň sa tým predchádza zbytočným komplikáciám pre hráčov.

Ďalšou oblasťou z hľadiska rozhodovania je disciplína hráčov. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi sa disciplína hráčov zlepšuje, dochádza čoraz menej k rôznym incidentom a iným prejavom nešportového správania. Napriek tomu je však, bohužiaľ, stále vidieť niekoľko rôznych negatívnych prejavov. Z toho dôvodu sme zaviedli evidenciu všetkých udelených kariet počas majstrovstiev, vrátane kvalifikácie. Túto evidenciu výkonný výbor SSTZ vyhodnotí, prípadne rozhodne o udelení dodatočných disciplinárnych sankcií. Evidencia kariet môže slúžiť taktiež ako podklad pre budúcu tvorbu pravidiel týkajúcich sa disciplíny.

Z pohľadu rozhodcov sme v tomto roku zaviedli aj keď len drobnú, o to však podstatnejšiu novinku – párové rozhodovanie už od osemfinálových zápasov. Pristúpilo sa k nemu kvôli častokrát veľmi vypätým a konfliktným situáciám už od tohto hracieho kola, pričom doteraz bolo zvykom rozhodovať v pároch až od semifinálových zápasov. V tomto trende by sa malo pokračovať aj v budúcnosti a prispôbovať tomu aj počet delegovaných rozhodcov. Podobne ako na vrcholných svetových podujatiach, aj na majstrovstvách Slovenska by mali byť

komisiou rozhodcov delegovaní tí najkvalitnejší a najskúsenejší rozhodcovia, a to bez ohľadu na ich regionálnu príslušnosť.

Po vzore svetového okruhu turnajov ITTF boli na tohtoročnom šampionáte prvýkrát predstavené nové uniformy rozhodcov. Trend používania nových uniforiem (polokošeľe s krátkym alebo s dlhým rukávom) pre účely národných turnajov možno sledovať aj vo viacerých okolitých krajinách. Je zrejmé, že odozva na nové uniformy bola zo strany verejnosti či samotných rozhodcov zväčša pozitívna. Uniformy by mali byť následne distribuované všetkým aktívnym rozhodcom SSTZ.

Od roku 2018 je novým prvkom na majstrovstvách Slovenska aj zavedenie časového plánu pre súťaž kvalifikácie. Dovtedy sa zápasy kvalifikácie priebežne vyhlasovali. Organizácia turnajov podľa časového plánu má viacero výhod pre celkový priebeh turnaja, ale najmä pre hráčov. Hráči majú možnosť zorganizovať si svoj čas počas podujatia a lepšie sa pripraviť na zápasy, keďže sa nemusia nepretržite zdržovať v hracej hale a čakať na vyhlásenie svojho zápasu. Vypracovanie detailného časového plánu s viacerými kategóriami nie je vždy možné. Inak povedané, je to komplikované vzhľadom na to, že organizátor častokrát presne nevie, koľkí z prihlásených hráčov sa turnaja skutočne zúčastnia. V tomto smere by sa pravidlá pre účasť na turnajoch mohli upraviť takým spôsobom, aby bol aj pre domáce turnaje už pred začiatkom podujatia pevne stanovený počet hráčov.

Využívanie časového plánu má za následok zníženie potreby vyhlasovania jednotlivých zápasov. Niekedy sa však tomu nedá úplne vyhnúť, keďže v priebehu podujatia môžu nastať rôzne neočakávané zmeny,

ktoré je potrebné účastníkom operatívne oznámiť. Časový plán udáva rámec aj pri tvorbe rozpisu rozhodcov a pri organizácii práce kontroly rakiet. Taktiež je dôležitý pre informovanie športovej verejnosti a pre výber zápasov na tzv. prezentačné stoly, ktoré sú snímané pre účely televízneho resp. internetového prenosu (live streaming).

Počas tohtoročných majstrovstiev Slovenska bol prvýkrát použitý nový informačný systém, ktorý veľkou mierou uľahčil prácu pri spracovávaní výsledkov a pri žrebovaní všetkých súťaží. Nový program pracuje online, teda všetky dáta, ktoré sa zadajú do programu, sú ihneď dostupné na internete. V priestoroch haly boli na viditeľných miestach umiestnené QR kódy, pomocou ktorých si účastníci mohli pozrieť aktuálne informácie o turnaji na svojich mobilných telefónoch. To tiež prispelo k tomu, že sa celý turnaj, a najmä piatková kvalifikácia, odohrali takmer bez zdržaní a posledné barážové kolo sa mohlo začať presne podľa zverejneného časového plánu.

Nový program umožnil okamžitú prezentáciu výsledkov nielen na internete, ale aj vo vestibule haly, kde bola nainštalovaná veľkoplošná projekcia s výsledkami a časovým plánom, čo tiež zvýšilo komfort účastníkov majstrovstiev. Autorom „turnajového“ programu je Roland Grega, ktorý v spolupráci s Andrejom Čajkovičom a pod záštitou SSTZ už niekoľko rokov pracuje na vývoji tohto programu.

V dlhodobom horizonte je cieľom, aby bol tento „turnajový“ program využívaný celou slovenskou stolnoteniskovou verejnosťou pre potreby organizovania všetkých druhov turnajov jednotlivcov, družstiev, ale aj dlhodobých ligových súťaží. Program je voľne prístupný na internetovej stránke SSTZ a stále sa pracuje aj na jeho ďalšom

Stanislav Sládkovič

rozvoji. Neskôr sa plánuje vypracovať špecifický manuál, prípadne zorganizovanie školenia, kde by sa pre záujemcov detailne vysvetlila celá funkcionálna program. Aj tu môže vzniknúť priestor na diskusiu, doplnenie a úpravu programu, prioritne pre účely členov SSTZ.

Oblasťou, ktorá každoročne naberá na dôležitosti, je aj prezentácia stolného tenisu prostredníctvom priameho internetového prenosu (live streaming) a aktuálneho skóre (live scoring). Bohužiaľ, stolný tenis na Slovensku nemá momentálne adekvátny priestor v médiách. Z toho dôvodu by mohlo internetové vysielanie tento nedostatok čiastočne kompenzovať. V tejto súvislosti je nutné doplniť, že technické zariadenie používané na zabezpečenie internetových prenosov u nás je v porovnaní s okolitými štátmi na nedostatočnej úrovni. Napriek tomu sa úroveň prenosov postupne zlepšuje. Finálové zápasy boli zaznamenávané dvoma kamerami, čo zvýšilo kvalitu prenosu. Voľne dostupné videá z majstrovstiev na internete zároveň dosahujú zvyšujúcu sa sledovanosť.

Ako bolo už v úvode uvedené, majstrovstvá Slovenska sú každoročne vrcholom sezóny, na ktorom sa zúčastňujú najlepší slovenskí hráči. Aj napriek určitým nedostatkom treba veriť, že sa pri zlepšení športovo-technického zabezpečenia, ale predovšetkým vďaka osobnému zánieteniu organizátorov, rozhodcov, hráčov, trénerov, dobrovoľníkov a ďalšej stolnoteniskovej verejnosti, bude úroveň majstrovstiev naďalej zvyšovať, či už po športovej, ako aj organizačnej stránke. Dúfame, že sa zlepšujúca úroveň tohto turnaja odzrkadlí aj na návštevnosti a celkovej popularite nášho športu.

● text: Matej Hamran, foto: Tomáš Šereda

Iveta Ivaničová

MUŽI

1	FAN Zhendong	CHN	17915
2	XU Xin	CHN	17260
3	MA Long	CHN	15525
4	HARIMOTO Tomokazu	JPN	13245
5	LIN Gaoyuan	CHN	13240
6	CALDERANO Hugo	BRA	12315
7	LIN Yun-Ju	TPE	12160
8	LIANG Jingkun	CHN	11205
9	FALCK Mattias	SWE	11065
10	BOLL Timo	GER	10910
11	OVTCHAROV Dimitrij	GER	10445
12	WANG Chuqin	CHN	9785
13	NIWA Koki	JPN	9570
14	JEOUNG Youngsik	KOR	9555
15	PITCHFORD Liam	ENG	9320
16	FRANZISKA Patrick	GER	9050
17	MIZUTANI Jun	JPN	9045
18	JANG Woojin	KOR	8835
19	GAUZY Simon	FRA	8755
20	ARUNA Quadri	NGR	8710
33	WANG Yang	SVK	6330
67	PIŠTEJ Lubomír	SVK	4470
231	VALUCH Alexander	SVK	1725
294	NOVOTA Samuel	SVK	1217
302	KALUŽNÝ Samuel	SVK	1185
430	ŠPÁNIK Tibor	SVK	715
476	KEINATH Thomas	SVK	575
641	ZELINKA Jakub	SVK	345
997	BRAT Adam	SVK	150
1048	PÉTER Ingemar	SVK	130
1173	ORÁČ Daniel	SVK	85
1498	ŠEREDA Peter	SVK	12

ŽENY

1	CHEN Meng	CHN	17915
2	ITO Mima	JPN	15440
3	SUN Yingsha	CHN	15165
4	LIU Shiwen	CHN	13725
5	WANG Manyu	CHN	13640
6	DING Ning	CHN	13450
7	ZHU Yuling	CHN	13240
8	CHENG I-Ching	TPE	11455
9	FENG Tianwei	SGP	11100
9	ISHIKAWA Kasumi	JPN	11100
11	HIRANO Miu	JPN	10815
12	WANG Yidi	CHN	10435
13	CHEN Xingtong	CHN	10370
14	POLCANOVA Sofia	AUT	9095
15	DOO Hoi Kem	HKG	9060
16	JEON Jihee	KOR	9020
17	SATO Hitomi	JPN	8800
18	HE Zhuojia	CHN	8255
19	DIAZ Adriana	PUR	8090
20	SOLJA Petrissa	GER	8080
54	BALÁŽOVÁ Barbora	SVK	5270
141	KUKUL'KOVÁ Tatiana	SVK	2735
240	JURKOVÁ Eva	SVK	1360
251	PUCHOVANOVÁ Nikoleta	SVK	1240
316	GRIGELOVÁ Natália	SVK	870
321	ÓDOROVÁ Eva	SVK	840
351	LABOŠOVÁ Ema	SVK	747
658	URÍKOVÁ Monika	SVK	240
805	LUČENKOVÁ Viktória	SVK	150
904	HORVÁTHOVÁ Simona	SVK	97

MUŽI DO 21 ROKOV

1	THAKKAR Manav Vikash	IND	7140
2	REMBERT Bastien	FRA	6495
3	FENG Yi-Hsin	TPE	6450
4	DEVOS Laurens	BEL	5850
5	CNUDE Florian	BEL	5700
6	ROLLAND Jules	FRA	5576
7	SIDORENKO Vladimir	RUS	5550
8	SIPOS Rares	ROU	5385
9	CHANDRA Jeet	IND	4920
10	BENTANCOR Martin	ARG	4710
37	ŠPÁNIK Tibor	SVK	2730
73	ZELINKA Jakub	SVK	1518
185	ORÁČ Daniel	SVK	450

ŽENY DO 21 ROKOV

1	SHIOMI Maki	JPN	11820
2	DRAGOMAN Andreea	ROU	6975
3	TRIGOLOS Daria	BLR	6240
4	LUNG Lisa	BEL	5846
5	ZHANG Sofia-Xuan	ESP	5790
6	DIACONU Adina	ROU	5618
7	TAILAKOVA Mariia	RUS	5175
8	PAVADE Prithika	FRA	5160
9	KUKUL'KOVÁ Tatiana	SVK	5070
10	KOLISH Anastasia	RUS	4605
26	GRIGELOVÁ Natália	SVK	2745
42	PUCHOVANOVÁ Nikoleta	SVK	2163
64	LABOŠOVÁ Ema	SVK	1542
100	URÍKOVÁ Monika	SVK	956

JUNIORI

1	KULCZYCKI Samuel	POL	6866
2	FENG Yi-Hsin	TPE	6384
3	SHINOZUKA Hiroto	JPN	6086
4	PANG Yew En Koen	SGP	5582
5	KUMAR Nikhil	USA	5417
6	ZENG Beixun	CHN	5114
7	KUBIK Maciej	POL	5103
8	XIANG Peng	CHN	5051
9	ANDRAS Csaba	HUN	4941
10	BAN Ivor	CRO	4892
18	DELINČÁK Filip	SVK	3765
20	KLAJBER Adam	SVK	3699
99	DIKO Dalibor	SVK	1486
130	PACH Kamil	SVK	1217
195	GOLDÍR Jakub	SVK	780
257	UHERÍK Kristián	SVK	538
523	PETRLÍK Juraj	SVK	120
691	ĎANOVSKÝ Martin	SVK	27
852	TRUBÁČIK Tomáš	SVK	9
852	KUBALA Nicolas	SVK	9
852	PALUŠEK Samuel	SVK	9

JUNIORKY

1	OJIO Haruna	JPN	6933
2	WU Yangchen	CHN	6486
3	KUAI Man	CHN	6245
4	WANG Amy	USA	5974
5	GHOSH Swastika	IND	5781

6	AKAE Kaho	JPN	5778
7	COK Isa	FRA	5743
8	LAURENTI Jamila	ITA	5625
9	CHEN Yi	CHN	5550
10	NAGASAKI Miyu	JPN	5446
71	ILLÁŠOVÁ Adriana	SVK	1758
117	PEKOVÁ Zuzana	SVK	1197
133	TEREŽKOVÁ Jana	SVK	1103
185	LACENOVÁ Renáta	SVK	754
208	ŠTULLEROVÁ Eliška	SVK	670
260	WILTSCHEKOVÁ Dominika	SVK	474
279	ČINČUROVÁ Ema	SVK	447
306	VINCZEOVÁ Laura	SVK	380
378	DIVINSKÁ Natália	SVK	238
681	BILKOVIČOVÁ Sára	SVK	9
681	KARKUŠOVÁ Danijela	SVK	9

KADETI

1	CHEN Yuanyu	CHN	11057
2	MOVILEANU Darius	ROU	9588
3	QUEK Yong Izaac	SGP	7394
4	MATSUSHIMA Sora	JPN	7339
5	CHANG Yu-An	TPE	6970
6	CHIRITA Iulian	ROU	6632
7	REDZIMSKI Milosz	POL	6388
8	MATI Taiwo	NGR	6350
9	SHAMS Navid	IRI	6118
10	ISTRATE Andrei Teodor	ROU	5718
18	GOLDÍR Jakub	SVK	3845
45	UHERÍK Kristián	SVK	2230
95	PALUŠEK Samuel	SVK	1066
96	NOVICKÝ Oliver	SVK	1052
146	ARPÁŠ Samuel	SVK	712
201	KUBALA Nicolas	SVK	491
208	BILKA Pavol	SVK	457
255	ŠUTIAK Samuel	SVK	290
266	FRANCE Roman	SVK	263
296	KULICH Ivan	SVK	204
411	GAŠPARÍK Jakub	SVK	41
494	HATALA Juraj	SVK	13

KADETKY

1	GODA Hana	EGY	9011
2	HARIMOTO Miwa	JPN	8443
3	TAKAHASHI Giulia	BRA	6368
4	BRZYSKA Anna	POL	5901
5	ZHOU Jingyi	SGP	5169
6	SER Lin Qian	SGP	5109
7	CHENG Pu-Syuan	TPE	5038
8	EARLEY Sophie	IRL	4999
9	LUTZ Charlotte	FRA	4929
10	KAUFMANN Annett	GER	4814
20	WILTSCHEKOVÁ Dominika	SVK	3380
31	ČINČUROVÁ Ema	SVK	2487
47	VINCZEOVÁ Laura	SVK	2119
53	ŠTULLEROVÁ Eliška	SVK	1773
90	BILKOVIČOVÁ Sára	SVK	1076
163	ŠINKAROVÁ Monika	SVK	496
238	WALLENFELSOVÁ Aneta	SVK	263
351	MÜLLEROVÁ Ema	SVK	70
410	DZIEWICZOVÁ Lea	SVK	22
463	KLUCHOVÁ Terézia	SVK	9

STOLNOTENISOVÉ TALENTY

Nela Ondrušová

Nelku už ako päťročnú priviedol na prvý tréning tréner Anton Kutiš. Vzhľadom k tomu, že v Topoľčanoch nie je až tak veľa športových odvetví, ktorým sa dievčatá môžu venovať, stolnému tenisu zostala verná. Od začiatku reprezentuje klub ŠKST Topoľčany a trénuje pod vedením trénera Antona Kutiša a sparingových partnerov Milana Grmana a Františka Solára. Od malička vyrastala v športovom prostredí, takže každodenné tréningy sú jej prirodzené. Posledné dva roky trénuje dvojfázovo. Jej prvým turnajom bol krajský bodovací turnaj mládeže najmladšieho žiactva v Trenčíne v roku 2017.

Čo patrí k tvojim najväčším úspechom?

Mojím najväčším úspechom je zatiaľ 1. miesto medzi najmladšími žiačkami na Slovenskom pohári mládeže v Humennom v roku 2020. Na medzinárodnom turnaji Joola Satellite Tour 2019 v českom Hluku som sa v kategórii mladších žiačok dostala do štvrtfinále. Od roku 2020 som zároveň členkou reprezentačného družstva Slovenska medzi mladšími žiačkami.

Kto je tvojím hráčskym vzorom?

Mojimi najväčšími vzormi sú mládežníci reprezentanti Ema Činčurová, Laura Vinczeová a Kristián Uherík.

● text: Ivica Hatalová

● foto: archív ŠKST Topoľčany

JUBILANTI

Jozef Barniak – 60 rokov

Stolnotenisový život rodáka z Kremnice je spojený prevažne so Žiarom nad Hronom. So stolným tenisom začínal v roku 1971 ako 11-ročný na II. ZŠ v Žiari nad Hronom.

V roku 1974 sa stal hráčom TJ ZSNP Žiar nad Hronom a neskôr po ukončení vysokej školy a základnej vojenskej služby hrával v TJ Ladomerská Vieska (1984 až 1986). Od roku 1986 sa spolupodieľal na obnove stolnotenisového oddielu TJ ZSNP Žiar nad Hronom, s ktorým v roku 1989 postúpil do 2. ligy. V roku 1989 sa stal aj trénerom, v súčasnosti (od roku 2019) je držiteľom trénerskej licencie B (3. kvalifikačný stupeň). Je zároveň rozhodcom s licenciou A. V rokoch 1990 až 2000 bol aktívnym hráčom striedavo v súťažiach 2. a 3. ligy. Odvtedy sa naplno venuje najmä funkcionárskej práci. Od roku 2002 je prezidentom MŠK Žiar nad Hronom, od roku 2006 členom VV ObSTZ a od roku 2008 členom VV KSTZ Banská Bystrica. V rokoch 2014 a 2015 ako tréner a vedúci družstva získal s družstvom žiakov 3. miesto na majstrovstvách Slovenska družstiev základných škôl. V roku 2015 zasadol na stoličku

predsedu KSTZ Banská Bystrica, ktorým je aj v súčasnosti. V rokoch 2014 až 2017 bol aj členom komisie mládeže SSTZ.

Ľubomír Haluška – 60 rokov

Jeho stolnotenisové začiatky v 11-tich rokoch sa začínajú v rodnom Muráni. Po základnej škole pokračoval v stolnotenisovej kariére v Poprade ako stredoškôlak v klube Tatramat Matejovce. Počas základnej vojenskej služby pôsobil ako hráč vo VTJ Písek, odkiaľ prestúpil do Chirany Stará Turá. Po tejto hráčskej anabáze sa začala v roku 1986 jeho úspešná trénerská kariéra, ktorou si plnil svoj životný sen, že sa stolný tenis stal jeho prácou. Prestup do ZVS Nová Dubnica mu priniesol prvé trénerské úspechy. Rok 1989 sa do jeho života zapísal veľkými písmenami, keďže prestúpil do Nových Zámok, kde žije so svojou rodinou a ako tréner tu pôsobí až doteraz. Odmena za tvrdú trénerskú a hráčsku prácu prišla v podobe funkcie reprezentačného trénera kadetov Slovenska a účasť na MEJ v Ľubľane v sezóne 1992/1993. Jeho kvality si všiml aj v rakúskom Neusiedl am See, kde začal jeho zahraničný angažmán. „Galusove“ pôsobe-

nie neskôr pokračovalo v ďalšom rakúskom klube TTC Jois. Posledné stolnotenisové obdobie venoval naplno práci v TTC Nové Zámky ako manažér všetkých tímov, tréner a hráč. Jeho trénerské úspechy pozná celé stolnotenisové Slovensko, nakoľko sa jeho práca odzrkadlila na výchove mnohých mládežníckych slovenských reprezentantov. Je zástancom „čistého“ stolného tenisu, ktorý v súčasnosti technicky zaostáva. Jeho nadšenie, radosť a láska k tomuto športu môže byť mnohým trénerom príkladom. Rešpekt a úcta nielen od viacerých stolnotenisových činníkov je odmenou za všetko, čo obetoval pre stolný tenis a výchovu mládeže. Stolný tenis je jeho celoživotnou neoddeliteľnou súčasťou.

Róbert Čelko – 65 rokov

Už tretie volebné obdobie patrí rodený Považskobystričan medzi stabilné opory VV SSTZ. Je podpredsedom SSTZ a má „pod palcom“ športovo-technickú komisiu. Tá je

v permanencii prakticky každý víkend, pretože centrálne riadené súťaže prebiehajú od jesene do jari. Vďaka nemu, ale aj spolupracovníkom z komisie i sekretariátu zväzu,

patrí táto oblasť medzi najlepšie fungujúce. Ak náhodou vznikne nejaký problém, ŠTK si promptne poradí. Ukázalo sa to najmä v prvej polovici roku 2020, kedy koronavírus na niekoľko mesiacov ochromil športový život na celom svete ako aj naše súťaže. Aj vďaka Róbertovi Čelkovi SSTZ zabezpečil ukončenie všetkých súťaží objektívne, s rešpektom a k spokojnosti stolnotenisového hnutia na Slovensku. Hoci jubilant oslávil v lete už šesťdesiatpäťku, stále je aktívny nielen ako funkcionár, ale aj vo veteránskom hnutí. Veď málokto na Slovensku sa môže pochváliť dvanástimi štartami na veteránskych MS a ME. Pochádza z Čelkovej Lehoty a k stolnému tenisu „privoňal“ už ako žiak v Domaniži. Neskôr hrával za SPŠE a potom okresnú súťaž za Drevoindustrii v Liptovskom Hrádku. Po ukončení vysokoškolského štúdia na Elektrotechnickej fakulte SVŠT v Bratislave obliekal dres TJ Strážov Pružina od okresnej až po 3. ligu. Od roku 1995 je hráčom TTC Považská Bystrica. Niekoľko volebných cyklov bol predsedom okresných, resp. oblastných zväzov v Považskej Bystrici, Púchove a Ilave. Od roku 1990 pôsobil v KSTZ v Trenčíne ako šéf disciplinárnej komisie a neskôr ako predseda zväzu. Od roku 2011 je členom VV SSTZ, najskôr na pozícii predsedu disciplinárnej komisie a od roku 2013 ako podpredseda zväzu a predseda ŠTK. Relaxom po každodennej práci je pre neho najmä rybárčenie. Jeho koníčkom je aj hra na harmoniku i heligónku (tie mimochodom aj zbiera). Úprimne sa teší zo všetkých vnúťat, ale azda najväčšiu radosť má z vnučky Moniky Uríkovej, ktorá patrí medzi popredné slovenské stolné tenistky. Nech jeho srdce ďalej bije rovnako spoľahlivo v každodennom živote ako aj pre obľúbený stolný tenis.

Ľuboš Surovský – 65 rokov

Stolnému tenisu sa venuje od roku 1978, kedy začal hrať v obci Chocholná-Velčice. V roku 1979 založil stolnotenisový klub EURO Drietoma a od roku 1980 je jeho predsedom. Je držiteľom trénerskej licencie C a rozhodcovskej licencie A. Od roku 2009 je predsedom KSTZ Trenčín. Podieľa sa na organizovaní významných stolnotenisových akcií v okrese Trenčín a Trenčianskom kraji.

Štefan Kollárovits – 75 rokov

Patrí medzi najvýznamnejších a najúspešnejších slovenských hráčov. Ako reprezentant Československa dosiahol významných úspechov a v období rokov 1962 – 1973 patril medzi opory reprezentačného družstva. Pre svoju modernú obojstrannú topspinovú hru a vyspelé taktické myslenie patril medzi uznávaných a obávaných hráčov starého kontinentu. V rokoch 1964 a 1972 vybojoval tri bronzové medaily na ME v Malmö, v Rotterdame (ako člen reprezentačného družstva) a v Londýne (1966). Vysoko sú cenené aj jeho víťazstvá vo dvojhre na medzinárodných majstrovstvách Anglicka, Írska, Škandinávie, Poľska, Škótska, Walesu a Luxemburska. V roku 1966 sa stal majstrom Československa vo dvojhre aj vo štvorhre. V roku 1968 zvíťazil v dvojhre a spolu s Alicou Grofovou aj v zmiešanej štvorhre na Dunajskom pohári v Bratislave. V rokoch 1968 a 1969 získal s družstvom Slávie VŠ Praha celkové víťazstvo v PEM. V rokoch 1959 – 1965 patril medzi opory ligového družstva Štart VD Bratislava a v rokoch 1970 – 1973 aj družstva NHKG Ostrava. Po skončení reprezentačnej kariéry pôsobil ako profesionálny hráč a klubový tréner v Rakúsku. V rokoch 1994 – 2004 bol prezidentom viacnásobného majstra Slovenska ŠKST Sporiteľňa Bratislava, s ktorým sa dvakrát stal aj víťazom Superligy a trikrát hral v semifinále PEM. Je držiteľom najvyššej trénerskej kvalifikácie so špecializáciou na stolný tenis, ktorú získal štúdiom na FTVŠ UK. Zároveň bol aj dlhoročným členom výkonného výboru organizácie Swaythling Club International. Aj v súčasnosti podporuje rekreačných stolných tenistov a organizuje pre nich turnaje. Za výsledky dosiahnuté na úrovni reprezentácie Československa a Slovenska a za jeho podiel na rozvoji stolného tenisu na Slovensku bol zaradený do Siene slávy SSTZ.

Peter Šagát – 70 rokov

Patrí medzi najlepších slovenských rozhodcov s bohatýmiskúsenosťami z rozhodovania na najvýznamnejších svetových a európskych podujatiach organizovaných

ITTF, ETTU a príslušnými národnými federáciami. So stolným tenisom sa zoznámil ako žiak v Trenčianskej Teplej, kde v rokoch 1960 – 1970 aktívne hrával v klube Lokomotíva Trenčianska Teplá. Neskôr aktívne štartoval v súťažiach za kluby Merina Trenčín, Sokol Trenčín, Dukla Trenčín, Slovenský Orol Trenčín a ŠK Profesionál Trenčín. Je držiteľom trénerskej licencie B, ktorú aktívne využíval vo všetkých kluboch, v ktorých aj hrával. Od začiatku sa venoval veľkému množstvu stolných tenistov, ktorých viedol od malička a vstúpil im lásku k tomuto športu. Jeho oddanosť funkcii rozhodcu a zmysel pre fair play správne vyvážený schopnosťou jednoznačne rozhodnúť aj tú najspornejšiu loptičku, ho právom zaradili medzi rozhodcovskú elitu. Svojimi vedomosťami a skúsenosťami pomáha aj mladším rozhodcom. Držiteľom licencie medzinárodného rozhodcu je od roku 1996. Pravidelne rozhodoval a rozhoduje na takmer všetkých významnejších domácich podujatiach a turnajoch riadených SSTZ. Ako rozhodca reprezentoval Slovensko na ME 1996 v Bratislave, MS 1997 v Manchestri, v tom istom roku na Hrách Commonwealthu v Glasgowe, na ME 2002 v Záhrebe, ME 2006 v Aarhuse a na MS 2008 v Guangzhou. Taktiež pôsobil veľakrát na turnajoch medzinárodných majstrovstiev krajín dospelých, juniorov aj kadetov či na turnajoch Pro Tour (teraz World Tour). Z významných podujatí bol tiež delegovaný ETTU na stretnutia Champions League a na stretnutia reprezentačných družstiev v Európskej lige. Výrazne sa angažuje aj na podujatiach zdravotne znevýhodnených stolných tenistov. Rozhodoval viacero ME a medzi jeho vrcholy patrí účasť vo funkcii „referee“ na Special Olympics v Severnej Karolíne v USA v roku 1999. Patrí medzi našich najskúsenejších rozhodcov s dobrou znalosťou angličtiny.

Za Alexandrom Comissom

Vo veku 84 rokov nás 6. mája 2020 opustil Alexander Comisso. Bol dlhoročným hráčom, trénerom, rozhodcom, funkcionárom a organizátorom podujatí v Poprade, či už pod hlavičkou Podtatranského, resp. Východoslovenského stolnotenisového zväzu.

Za Leopoldom Juríkom

Vo veku 76 rokov nás 7. júna 2020 opustil Leopold Jurík. Do histórie sa zapísal ako člen reprezentácie Československa, hrával za Lokomotívu Topoľčany, Štart Bratislava, Lokomotívu Rača, Lokomotívu Brno, Štefanov, Naftu Gbely a Stavoimpex Holíč.

Budúcnosť klubu vidia najmä v mládeži

V roku 1971 bol v Belej nad Cirochou popri TJ Slovan založený aj stolnotenisový oddiel. Jeho zakladateľ Pavol Majerník bol zároveň učiteľom na miestnej škole. Úspechy mužského družstva dnešného ŠK Orion Belá nad Cirochou sa datujú na začiatok nového milénia, súčasnosť klubu patrí predovšetkým mládežníckym hráčom.

Oddiel s družstvom mužov sa už od svojho vzniku začal zapájať do súťaží v rámci okresu

Humenné. Hráčmi družstva boli v tom čase P. Majerník, F. Kruľ, A. Roško, M. Roško a ďalší hráči, ktorí sa postupne pripojili k družstvu. V polovici sedemdesiatych rokov 20. storočia vzniklo aj družstvo žiakov v zostave J. Ľonc, M. Hrežík, J. Bednár, P. Lojan a A. Lojan). Žiaci sa najprv zapojili do okresnej a o pár rokov neskôr aj do krajskej súťaže. V tomto období sa majstrom Východoslovenského kraja vo štvorhre mladších žiakov stal P. Lojan, majstrom okresu Humenné vo dvojhre žiakov zasa J. Ľonc. V osemdesiatych rokoch 20. storočia prešli z družstva žiakov medzi mužov ďalší hráči ako I. Hašul, J. Drotár, J. Drab, M. Hašul a M. Bednár. V tomto období hrali muži v krajskej súťaži. Od roku 1992 pôsobí stolnotenisový oddiel v obci ako ŠK Orion Belá nad Cirochou. Najväčším úspechom družstva mužov bol postup do 2. ligy v sezóne 2006/2007. Jeho zostavu tvorili hráči J. Drab, J. Drotár, Ľ. Vozár, J. Jelo a I. Chomča.

Žiaci začali opäť aktívnejšie pôsobiť až po roku 2000, pričom si z Majstrovstiev oblasti Humenné viackrát priniesli medailové umiestnenia. Rozmach mládežníckeho stolného tenisu sa začal po roku 2013, keď pod vedením trénera J. Draba začal pravidelný tréningový proces. V súčasnosti má klub 22 aktívne hrajúcich dospelých hráčov a 27 žiakov.

Členovia ŠK Orion Belá nad Cirochou pri otvorení športovej haly v roku 2017

Najväčšiu radosť robia klubu dorastenci, ktoré v sezóne 2017/2018 v zostave A. Krešilová, I. Hudáková, T. Žilková a L. Gajdošová skončili na Majstrovstvách Slovenska družstiev na 3. mieste. Od roku 2017 sa z celoslovenského hľadiska začali presadzovať aj chlapci. Doteraz najväčším úspechom medzi chlapcami je 2. miesto v zmiešanej štvorhre a 3. miesto vo štvorhre na Majstrovstvách Slovenska najmladšieho žiactva v Pezinku v roku 2018. Zaslúžil sa o to J. Mitrik a zaslúžene sa tak stal aj členom reprezentácie Slovenska v tejto kategórii. K jeho úspechom patrí aj dvojnásobné víťazstvo na turnajoch Slovenského pohára mládeže v kategórii najmladších žiakov v roku 2018. Klub z Belej nad Cirochou sa stal postupne jedným z najlepších mládežníckych klubov

na východnom Slovensku. Dôkazom toho je aj zisk niekoľkých titulov majstrov východného Slovenska medzi jednotlivcami aj v družstvách (A. Krešilová, J. Mitrik, Š. Országh) a množstvo medailových umiestnení v mládežníckych kategóriách. V sezóne 2019/2020 mal klub v dlhodobých súťažiach štyri družstvá mužov (3. až 5. liga), dve družstvá žien (extraliga a 1. liga) a extraligové družstvá dorasteniek a dorastencov.

Veľkú podporu klub dostáva od starostu Belej nad Cirochou J. Vajdu a od poslancov obecného zastupiteľstva. Okrem finančných prostriedkov obec podporila klub aj postavením športovej haly. Jej stavbu dokončili v roku 2017 a odvtedy je členom klubu permanentne k dispozícii aj s posilňovňou. Keďže športová hala je prepojená s telocvičňou základnej školy, hráči môžu trénovať celkovo až na dvanástich stoloch. Výborné klubové podmienky tak všetkých členov zaväzujú k ešte lepšej práci. Klub funguje na amatérskej báze a finančný rozpočet sa mu darí plniť s pomocou obce, s podporou 2 % z dane a štátnou dotáciou. Klub sa snaží o minimálnu finančnú záťaž pre rodičov detí, ktoré majú tréningy, materiálne zabezpečenie, cestovanie na súťaže a ubytovanie zdarma.

Aké sú ciele klubu do budúcnosti? Predstavitelia klubu by sa chceli aj naďalej venovať najmä mládeži, aby ju k tomuto krásnemu športu čo najviac priťahli. Nemusia byť z nich špičkoví hráči, stačí, ak bude mať šport v ich živote stále miesto.

• text: Ján Drab

• foto: archív ŠK Orion Belá nad Cirochou

Bronzové družstvo dorasteniek na Majstrovstvách Slovenska družstiev v roku 2018

	nešťastie, hovor.	franc. fyzik (hrniec)		čulý pohyb, zhon	tiež	desatina metra	Pomôcky: amara, Sile, Navarro, Ziegel	ľudský črevný parazit, mn. č.	ad acta, skr.	2	pohovka, zastaráv.	rod chrobákov
EČV Stropkova			zástup 1				japonský výrobca automobilov					
zobrazuje farbami							čes. muž. meno nepriepustné horniny					
edém					cieľ, česky potomok				ženské meno (24. 12.)			
ľud, česky				tal. rieka nástroj na krájanie					národný, skr. strážne zviera			
anonymné listy								pena, česky špión, angl.				
	cudzie mužské meno	prijemné arómy JAR (štát), angl. skr.					seknutie proces, pri kt. vznikajú pásmové pohoria				nuž, teda, zastar.	nasalis, skr.
symbol kresťanstva					stolnotenisový úder predložka (kvôli)							
MPZ Estónska				okraje úst fínsky prozaik					ribonukleová kys., skr. zmláť			
španielsky futbalista								najvyšší grécky boh osobné zámeno				
	španielsky tenista (Rafael)	aha, hľa žen. meno (27. 3.)				púšť v Mongolsku ukazovacie zámeno				starogrécky filozof (Miléty, kružnica)	dedičný základ znaku	
predpona s významom (10 ⁹)					kto hrá tenis opak maxi							
hliník, nem.				pomenovanie					sála, česky obyvateľ Čiech			
detský, skr.				odlišné obchodné centrum, skr.				juhoamer. štát značka iridia				
meno Bernoláka						tehla, nem.						
neodborníci						list papiera rôznej veľkosti				zvrtné zámeno		

● autor: Roman Vittek

(TAJNIČKA 1) BOL STOLNÝM TENISTOM, KTORÝ SA V OBDOBÍ PRVEJ SLOVENSKEJ REPUBLIKY I NESKÔR UKÁZAL AKO JEDEN Z NAJVÄČŠÍCH STOLNOTENISOVÝCH I FUTBALOVÝCH TALENTOV U NÁS. (TAJNIČKA 2) BOL NIELEN DOBRÝM HRÁČOM, ALE AJ ODBORNÍKOM V TRÉNERSKO-METODICKEJ OBLASTI, AKO AJ TRÉNEROM REPREZENTÁCIE ŽIEN ČSR V 60. ROKOCH 20. STOROČIA.

Tajničku krížovky zašlite poštou na adresu redakcie alebo e-mailom na: casopis@sstz.sk do 30. septembra 2020.

Vyžrebovanému výhercovi pošleme vecnú cenu od stolnotenisovej firmy Butterfly.

Tajnička krížovky z čísla 1/2020 znie: **MIROSLAV JAMBOR** získal v Pekingu 2008 na letnej paralympiáde striebornú medailu v družstvách TT8 a bronzovú medailu v jednotlivcoch TT8. **ANDREJ DZELINSKÝ** je vynikajúcim slovenským trénerom mládeže.

Cenu od firmy Butterfly vyhráva **Martin Gumáš z Poproča**.

V doterajšej histórii sa pri riadení stolnotenisového života na východe Slovenska vystriedalo 15 predsedov:

NUSSENZWEIG

1925 – 1938; Východoslovenská župa stolného tenisu, splnomocnenec za župu v ČSAST

MOLNÁR

1946; Východoslovenská župa stolného tenisu, predseda

A. PETRVALSKÝ

1949 – 1951; Odbor stolného tenisu JTO Sokol, predseda

Valentín KIJAŠEV

1952 – 1958; Sekcia stolného tenisu KVŠT Košického kraja, predseda

Štefan KÓCZI

1952 – 1956; Sekcia stolného tenisu KVŠT Prešovského kraja, predseda

Ján JUSKO

1960 – 1966; Krajská sekcia stolného tenisu Košice, predseda

Viktória RAKOVSKÁ

1960 – 1967; Krajská sekcia stolného tenisu Prešov, predseda

Štefan PECHA

1968; Krajský stolnotenisový zväz Košice, predseda

Ján KOVÁČ

1982; Krajský stolnotenisový zväz Košice, predseda výboru

Štefan STROPKAY

1969 – 1989; Východoslovenský stolnotenisový zväz Košice, predseda

Miroslav GÁBOR

1997 – 2001; Krajský stolnotenisový zväz Prešov, predseda

Jaroslav NOVOTNÝ

2001 – 2003; Krajský stolnotenisový zväz Prešov, predseda

Marta BRÚDEROVÁ

1990 – 1999; Východoslovenský stolnotenisový zväz Košice, predseda

1999 – 2003; Krajský stolnotenisový zväz Košice, predseda

2003 – 2005, 2007 – 2014; Východoslovenský stolnotenisový zväz Košice – Prešov, predseda

Anton HAJDUK

2005 – 2007, 2014 – 2017; Východoslovenský stolnotenisový zväz Košice – Prešov, predseda

Vincent PAVÚK

2017 – do súčasnosti; Východoslovenský stolnotenisový zväz

Košice – Prešov, predseda

Z hľadiska ustanovenia do funkcie predsedu zväzu na východnom Slovensku môžeme 95-ročné obdobie existencie zväzu rozdeliť na tri časové úseky:

Prvé obdobie (do roku 1960) bolo spojené so stále sa meniacou štruktúrou súťaží a nestabilným riadením. Bolo to tzv. obdobie hľadania, o čom hovorí aj pomenovanie riadiacich štruktúr.

Druhé obdobie (1960 – 1989) v čase existencie organizácie ČSZTV bolo podmienené schvaľovacím procesom do vedúcej funkcie. Konferencia volila 19-členný výbor (plénium) vrátane deväťčlenného predsedníctva. Predsedu volilo predsedníctvo z návrhu.

Tretie (súčasnú) obdobie (od roku 1990) je založené na dobrovoľnosti či záujme o funkciu, ktorá je volebná. Krajská konferencia volí päť- až sedemčlenný výkonný výbor (VV) priamo, resp. ho tvorí daný počet s najvyšším počtom hlasov. VV si dohodou volí predsedu, pri viacerých záujmoch o funkciu volí tajným hlasovaním. Od roku 2013 konferencia volí predsedu a členov VV na konkrétnu činnosť.

DORASTENCI

DORASTENKY

STARŠI ŽIACI

STARŠIE ŽIAČKY

MEDAILISTI MAJSTROVSTIEV SLOVENSKA MLÁDEŽE 2020

MLADŠI ŽIACI

MLADŠIE ŽIAČKY

NAJMLADŠI ŽIACI

NAJMLADŠIE ŽIAČKY